

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 685 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 5 ΜΑΐΟΥ 2012

1,30 ΕΥΡΩ

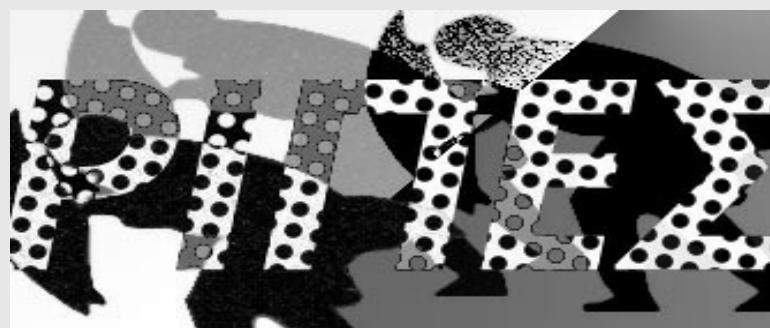
ΑΠΟΧΗ

**Δεν νομιμοποιούμε τη γκιλοτίνα
που θα εξακολουθήσει
να καρατομεί στοιχειώδη
δικαιώματα και να βυθίζει
τους εργαζόμενους
στην ανεργία, τη φτώχεια,
την απόλυτη εξαθλίωση**

**ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

5/5: Αιθοπία: Ημέρα νίκης, Ισπωνία: Ημέρα παιδιού 5/5/1818: Γέννηση Καρλ Μαρξ 5/5/1912: Πρώτο φιλο «Πράβντα» 5/5/1920: Σύλληψη Sacco-Vanzetti 5/5/1938: Περιπτειώδης απόδραση κομμουνιστών (Φολέγανδρος) 5/5/1947: Κομμουνιστές αναπτινάζουν το ηλεκτρικό εργοστάσιο Λιτόχωρου 5/5/1970: Τέσσερις νεκροί σε διαδήλωση για Βιετνάμ (ΗΠΑ) 5/5/1974: Εξάρθρωση οργανώσεων EKKE και ΑΑΣΠΕ, σύλληψη 36 μελών 5/5/1981: Βόμβα στο αυτοκίνητο αμερικανού διπλωμάτη (ΕΛΑ) 5/5/1999: Τρεις ρουκέτες κατά τραπέζων (17N) 6/5: Ημέρα κατά δίαιτας, Λίβανος: Ημέρα μαρτύρων, Βουλγαρία: Ημέρα βοσκών, Δανία: Ημέρα προσευχής 6/5/1936: Ο δήμαρχος Αθηναίων Κοτζιάς συναντάται με τον Χίτλερ (Βερολίνο) 6/5/1978: Οι Ερυθρές Ταξιαρχίες τραυματίζουν γιατρό φυλακών όπου κρατούνται μέλη της οργάνωσης 6/5/1985: Εκτελούνται δύο συνδομή χρηματαποστολής (Αντικρατική Πλάτη) 7/5: Ημέρα γέλιου, Σκοτία: Ημέρα ανοίξης 7/5/1947: Η Βραζιλία θέτει εκτός νόμου το KK 7/5/1953: Ιδρυση ΚΥΠ 7/5/1966: Πλάκα μπετόν 150 τόνων καταπλακώνει 27 εργάτες («Softex») 7/5/1973: Βόμβες (EAN) σε Αμπελοκήπους και αυτοκίνητο χουντικού σκηνοθέτη Τζέιμς Πάρις 7/5/1991: Δύο ρουκέτες κατά γραφείων «Siemens» (17N) 7/5/1999: Βόμβα στο σπίτι ολλανδού πρέσβη (17N) 8/5: Ημέρα Ερυθρού Σταυρού, Ερυθράς Ημισελήνου 8/5/1814: Γέννηση Μιχάλη Μπακούνιν 8/5/1911: Δικαίωμα ψήφου στις Ισλανδές 8/5/1936: Απεργία εργατών, δώδεκα νεκροί, 282 τραυματίες (Θεσσαλονίκη) 8/5/1948: Δαλοφονία George Polk (Θεσσαλονίκη) 8/5/1973: Βόμβες σε Πλάκα και Αμπελόκηπους 8/5/1981: Βόμβες σε Αγορανομία, τμήμα Αλλοδαπών και υποδιεύθυνση Τροχαίας (ΕΛΑ) 8/5/1989: Απόπειρα κατά Γιώργου Πέτρου (17N) 9/5: Ημέρα αντιφροστικής νίκης, ημέρα Ευρώπης 9/5/1933: Ναζί καίνε 25.000 βιβλία (Βερολίνο) 9/5/1934: Απόδραση οκτώ κομμουνιστών από φυλακές Αγίνας (άνοιξαν υπόνομο 25 μέτρων!) 9/5/1956: Τέσσερις νεκροί, 265 τραυματίες σε συλλαλητήριο για Κύπρο (Αθήνα) 9/5/1976: Θάνατος Ulrike Meinhof 9/5/1978: Εκτέλεση Aldo Moro (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 9/5/1980: Εκρηκτικοί μηχανισμοί καταστρέψουν 22 αμερικάνικα αυτοκίνητα (ΕΛΑ) 9/5/1999: Πυροβολισμοί σε γραφεία Interamerican και American Express (Κόκκινη Γραμμή) 10/5/1956: Εκτέλεση Μιχάλη Καραολή και Ανδρέα Δημητρίου 10/5/1968: «Νύχτα οδοφραγμάτων» (Γαλλία) 10/5/1968: Δεκάδες συλλήψεις μελών ΠΑΜ και ΚΚΕ εσ. (Πειραιάς) 10/5/1968: Δαλοφονία βουλευτή ΕΔΑ Γιώργου Τσαρούχα 10/5/1973: Βόμβες (EAN) σε δύο αμερικανικά αυτοκίνητα 11/5: Τζαμάκια: Ημέρα Bob Marley 11/5/1934: Συγκρούσεις εργατών αστυνομίας, τέσσερις εργάτες νεκροί (Καλαμάτα) 11/5/1972: Τρεις βόμβες στη λέσχη αξιωματικών ΗΠΑ (Φραγκφούρτη), ένας νεκρός, δεκατρείς τραυματίες (RAF) 11/5/1997: Βομβιστική επίθεση στο Α' Λιμενικό Τμήμα (Επαναστατικό Πυρήνες).

● Στο φουλ δουλεύουν τα γραφεία Τύπου των υπουργείων ●●● Για την προεκλογική ψηφοδημόρια των υπουργών, βεβαίως ●●● Ποιος αναδεικνύεται πρωταθλητής; ●●● Μακράν ο Παπακωνσταντίνου ●●● Ο οποίος έχει φτιάξει μια κασέτα με τίτλο «Δοξάστε με» και την παίζει καθημερινά σε ραδιόφωνα και εφημερίδες ●●● Ιδιες ερωτήσεις, ιδιες απαντήσεις παντού ●●● Και καλά οι απαντήσεις, ίδιες όμως και οι ερωτήσεις; ●●● Αν απορείτε, σκεφθείτε πώς έχει καδιερωθεί ο όρος «παπαγαλάκια» ●●● Εντάξει, να δεχτούμε ότι η επιταγή που φέρεται να εισέπραξε ο Χήτος (υποψήφιος του Καμμένου) από την ΚΥΠ είναι πλαστή ●●● Ο Χήτος, όμως, επιβεβαιώνει πως είχε επαφή με την ΚΥΠ ●●● Τι δουλειά έχει ένας δημοσιογράφος με υπηρεσίες σαν την ΚΥΠ; ●●● Ρητορικό είναι το ερώτημα, προφανώς ●●● Θυμόσαστε τον άλλοτε μεγαλοδημοσιογράφο που μισθοδοτούνταν κανονικά από την ΚΥΠ με το... ●●● Μεταξύ των οποίων τους συναδέλφους του Γ. Βότση και Νανά Νταου-

τόμηρας έκανε τη σχετική αποκάλυψη, ο περί ου λόγος από μεγαλοδημοσιογράφος-αρδρογράφος της «Ελευθερουπίας» εξαφανίστηκε από τη δημοσιογραφική πιάτσα ●●● Ο Γ. Φιλιππάκης υποψήφιος με τον Περισσό; ●●● Υποψήφιος, βεβαίως, βεβαίως ●●● Και γιατί αναφερόμαστε στον Φιλιππάκη; ●●● Γιατί έχει δρέψει δάφνες ως παπαγαλάκι της Ασφάλειας και της ΚΥΠ ●●● Οπως το μακρινό 1984, που «έδινε» ανδρώπους ως «ύποπτους τρομοκράτες της 17Ν» ●●● Μεταξύ των οποίων τους συναδέλφους του Γ. Βότση και Νανά Νταου-

ντάκη και τον πρόεδρο της ΕΙΝΑΠ Ν. Μανιό ●●● Γιατί παραδενεύονται κάποιοι με τις «ροζ» μπίζινες των νεοναζί; ●●● Ανέκαθεν η ακροδεξιά στην Ελλάδα ειδικεύοταν σ' αυτό το είδος ●●● Οι μεγαλύτεροι θα δυμούνται ασφαλώς τον ακροδεξιό ιδιοκτήτη κωλόμπαρου, που έκανε ο ίδιος το «νούμερο με την κότα» ●●● Είχε γίνει σάλος, κάπου στις αρχές της δεκαετίας του '80 ●●● Ευτυχώς τελείωσε η προεκλογική περίοδος και δε δ' ακούσουμε άλλες παπάρες ●●● Γιατί τα είδαμε και τ' ακούσαμε όλα ●●● Ακόμα και τον Βενιζέλο να κατηγορεί για αλα-

ζονεία τους Σαμαρά, Τσίπρα και Κουβέλη ●●● Μιλάνε, μωρέ, για σκοινί στο σπίτι του κρεμασμένου; ●●● Μιλάνε και παραμιλάνε, άμα αισθάνονται στριμόκωλα ●●● «Στα χέρια σου κρατάς το μέλλον μιας γενιάς», φώναζαν μερικοί πασοκονεολαίοι της Κομοτηνής στον Βενιζέλο ●●● Εκκλαπτόμενα λαμόγια ●●● Εντάξει, να μοστράρει ο Σαμαράς ως υπόψηφιος πρωθυπουργός το καταλαβαίνουμε ●●● Να μοστράρουν, όμως, και ο Τσίπρας με τον Καμμένο... ●●● Ψωνάρες ●●● Τι άλλο θα δούμε ακόμα; ●●● Εγραψε Βιβλίο ο Βούρος και στην παρουσίαση πήγε και ο Βενιζέλος, που δήλωσε: ●●● «Ο Γιάννης συνδυάζει τις ιδιότητες του καλλιτέχνη και του πολιτικού αλλά πάνω απ' όλα εκείνη του ανήσυχου, ενεργού και ευαίσθητου ανδρώπου που στοχάζεται όχι μόνο πάνω στη συγκυρία αλλά και γύρω από πιο μόνιμα θεσμικά προβλήματα που συνδέονται με την κρίση του πολιτικού συστήματος» ●●● Τι μένει να δούμε ακόμα; ●●● Να εκδώσει βιβλίο ο Ανατολάκης ●

◆ Διέψευσαν οι νεοναζί της ΧΑ ότι ο φύρερ τους Μιχαλολιάκος είναι ιδιοκτήτης του μπουρδελοξενοδοχείου στη Λιοσίων, στο ύψος της πλατείας Αττικής. «Ιδιοκτήτες είναι μια οικογένεια Βορειοπειραιώτων», έγραψαν στην ανακοίνωση που εξέδωσαν. Για την ταμπακέρα, όμως, δεν είπαν τίποτα. Πώς γίνεται και στο ΦΕΚ του 2007, στο οποίο ανακοινώνεται η δημιουργία της εταιρίας που κατέχει το εν λόγω «ξενοδοχείο», ως πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος εμφανίζεται ο κουνιάδος του Μιχαλολιάκου και ως μελή του ΔΣ ο ίδιος ο φύρερ και η σύζυγός του; Ποια αικριβώς είναι η σχέση τους με τους «βορειοπειριώτες ιδιοκτήτες»;

◆ Επί τη ευκαιρία, πρέπει να σημειώσουμε ότι η πιο έξυπη κίνηση που έκαναν οι νεοναζί ήταν η απόφασή τους να μην εμφανιστούν σε καμία τηλεοπτική ή ραδιοφωνική εκπομπή. Ξέρουν πολύ καλά ότι σε μια εκπομπή θα γίνονταν τα αποκαλυπτήριά τους, ενώ τώρα έχει δημιουργηθεί μια μυθική αχλύγυρω τους. Ελάχιστοι γνωρίζουν ότι ακό-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ζουν τι αικριβώς είναι, πώς είναι, τι λένε. Τους αβαντάρισαν και τα ΜΜΕ με τους γκαλοπατζήδες τόσο καιρό τώρα, οπότε η «ανωνυμία» είναι το μοναδικό όπλο που διαθέτουν.

◆ Ποια ήταν η μεγαλύτερη προεκλογική γκέλα του Τσίπρα; Αυτά που είπε περί ψήφου αινοχής από τον Καμμένο, την οποία δε θ' αρνθεί ο ΣΥΡΙΖΑ, αν πάρει την εντολή σχηματισμού κυβέρνησης. Τον έσκισαν τα ΜΜΕ μόλις το εκτόμισε, παγιδευμένος στη λογική της «κυβέρνησης της Αριστεράς». Διότι, ανεξάρτητα από το πώς προσπάθησαν οι Συνασπισμένοι να το δικαιολογήσουν εκ των υστέρων, δύο γνωρίζουν ότι ακό-

πολιτικού αμοραλισμού με τον οποίο διεξήγαγε αυτή την εκλογική μάχη ο ΣΥΡΙΖΑ. Επιλέγοντας σαν κεντρική γραμμή το ότι η «κυβέρνηση της Αριστεράς» είναι «ρεαλιστικός στόχος», έπρεπε να βάλουν στο κόλπο και ενδεχόμενη ψήφο αινοχής από τον Καμμένο, για να πεί-

◆ Ο Σαμαράς από τη μεριά του βρήκε ευκαιρία να χτυπήσει τον Καμμένο, ενεργοποιώντας τα παραδοσιακά ανακλαστικά των δεξιών ψηφοφόρων. «Οι μάσκες έπεσαν, έκλεισε η συμφωνία Καμμένου-Τσίπρα», σχολίασε η Συγγρού.

◆ Γιατί την πάτησε τόσο χοντρά ο Τσίπρας; Γιατί έπεσε στην παγίδα του άκρου

με στον ελληνικό λαό «θα σας ξαναπάμε στην κάλπη για να ψηφίσετε ξανά ακρού ψήφισες», γιατί μας ενδιαφέρει αν θα πάρει ο Υπουργός Οικονομικών τις επόμενες εβδομάδες στο Eurogroup και μας ενδιαφέρει αν θα πληρωθούν οι μισθοί και οι συντάξεις τον Ιούνιο.

Κώστας Σκανδαλίδης

Τηρούμε τη νομιμότητα, εφαρμόζουμε ευρωπαϊκές λύσεις, προστατεύουμε τα συμφέροντα της κοινωνίας αλλά και τα δικαιώματα των ιδιων των παρανόμων μεταναστών.

Μιχάλης Χρυσοχοΐδης

του 100%.

Φραντζ Φέρεντμπαχ (διευθύνω

Το θράσος τους δεν έχει όρια. Ακόμα και οι εταίροι της συγκυβέρνησης Παπαδήμου, τα κόμματα που συντείχαψαν το Μνημόνιο-2, έβαλαν στην προεκλογική τους δημοσιωγία, το τελευταίο δεκαήμερο, υποσχέσεις οικονομικού χαρακτήρα, που ξέρουν πολύ καλά ότι δε χωράνε στο Μνημόνιο. Αρχισε ο Σαμαράς και για να μην μείνει πίσω αικολούθησε και ο Βενιζέλος.

Ο Σαμαράς προσπαθεί να εμφανιστεί σαν δικαιωμένος, διότι –όπως λέει– «από την αρχή είπαμε ότι το μνημόνιο δεν βγαίνει» και «η άποψη που από την αρχή είχαμε εκφράσει τώρα κερδίζει έδαφος παντού στην Ευρώπη». Και τι γίνεται με το Μνημόνιο-2, που έχει δεσμευτεί ότι θα εφαρμόσει; Το δημοσιωγικό προεκλογικό παρχινδί γίνεται με τα περιβόητα «ισοδύναμα μέτρα» και με το «σχέδιο για την οικονομική ανάπτυξη» αλλά και για την αλλαγή του μοντέλου διακυβέρνησης της χώρας». «Ανάπτυξη, επενδύσεις, αλλαγή σελίδας έρχονται με ένα συγκεκριμένο και κοστολογημένο πρόγραμμα που έχει η ΝΔ», λέει όπου βρεθεί κι όπου σταθεί ο Σαμαράς.

Το ΠΑΣΟΚ αρχικά κατηγόρησε τον Σαμαρά ότι μοιρά-

ζει προεκλογικές υποσχέσεις (επειδή στο «Ζάππειο III» υποσχέθηκε μέτρα υπέρ των χαμηλοσυνταξιούχων, των πολύτεκνων και των κτηνοτρόφων), αλλά στη συνέχεια διαμόρφωσε τη δική του προχολογία, εμμένοντας κυρίως σε αρνητικό τύπου υποσχέσεις: Οχι νέοι φόροι, καμιά επιβάρυνση μισθωτών και συνταξιούχων, όχι οριζόντιες περικοπές, σταθερό φορολογικό σύστημα για δέκα χρόνια. Αμέσως, προσέθεσε και την επιμήκυνση κατά ένα χρόνο του προγράμματος μείωσης του ελλείμματος (αντί του 2014 να πάει για το 2015), που όπως φαίνεται διαπραγματεύεται ήδη η συγκυβέρνηση Παπαδήμου. Στη συνέχεια, ο Βενιζέλος έριξε στην προεκλογική αρένα το «όραμα» για έξodo από το Μνημόνιο το 2015 και άρχισε να μοιράζει φορολογικές υποσχέσεις, μιμούμενος τον Σαμαρά: ανάκληση της «ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης» από τους μισθωτούς, σταδιακή μείωση του ΦΠΑ σε τουρισμό, εστίαση και αγροτικά εφόδια, σταδιακή μείωση του

«μη μισθολογικού κόστους»

(-5% στις ασφαλιστικές εισφορές) και αντικατάσταση του χαρατσιού στα ακίνητα («ειδικό τέλος ακινήτων») και όλων των άλλων φόρων με ειναίο φόρο για τα ακίνητα. Μοίρασε, ακόμη, πληρωμή των οφειλών του κράτους προς την αγορά (ύψους 6,5 δισ.) και άφθονη ρευστότητα μετά την ολοκλήρωση της ανακεφαλαιοδότησης των τραπεζών (αλήθεια, γιατί οι τράπεζες δεν ρίχνουν στην αγορά τη ρευστότητα που παίρνουν από την EKT, μέσω των εγγυήσεων που αφειδώς τους χορηγεί το ελληνικό δημόσιο και θα ρίξουν από τώρα και στο εξής). Μέχρι και την ανεργία μειώνει στα λόγια ο Βενιζέλος, τάζοντας ανάπτυξη μέσω του ΕΣΠΑ (κι ας προβλέπει ο Προβόπουλος «ώφεστη» 5% το 2012, που μέχρι το τέλος του χρόνου θα αυξηθεί).

Αιφνιδιασμένη η ΝΔ από την ξαφνική παροχολογία του Βενιζέλου (υπολόγιζαν φαίνεται ότι το ΠΑΣΟΚ θα επιμείνει μέχρι το τέλος στην αρχική γραμμή «εμείς δεν είμαστε ΝΔ για να δίνουμε προεκλογικές υποσχέσεις,

μοσιονομικό μας στόχο και είμαστε έτοιμοι να λάβουμε διορθωτικά μέτρα στην περίπτωση υποαπόδοσης. Τα διορθωτικά μέτρα αν κριθούν ανογκαία θα περιλαμβάνουν πρόσθετες στοχευμένες μεωρεσίες στο μισθολογικό κόστος του δημόσου τομέα».

Οσο για τις συντάξεις, πέρα από το πρόγραμματισμένο πετσόκομμα των εφάπαξ, το καμπανάκι θα χτυπήσει ξανά και πολύ σύντομα. Αναφέρει το Μνημόνιο-2: «Μέχρι τον Ιούνιο του 2012 η κυβέρνηση θα προχωρήσει σε αναθεώρηση των προγραμμάτων δημόσιας δαπάνης, που θα επικεντρωθεί σε συντάξεις και κοινωνικές μεταβιβάσεις».

Τέλος, σε ό,τι αφορά τις μειώσεις φόρων που τάζουν αφειδώς οι εταίροι της συγκυβέρνησης, αρκεί να σκεφτούμε ότι τον Ιούνη πρέπει να εκπονήσουν μέτρα 11,6 δισ. ευρώ για το 2013-2014. Ακόμα και αν υπάρξει επιμήκυνση για ένα χρόνο, που λέει ο Βενιζέλος, πάλι θα προκειται για ένα εφιαλτικό νούμερο. Οχι μόνο δε θα κάνουν φοροελαφρύσεις για τα λαϊκά στρώματα (μόνο το συντελεστή φορολόγησης των καπιταλιστικών κερδών θα μειώσουν κι άλλο), αλλά αντίθετα θα επιβάλουν νέα χαράτσια.

Σκιαμαχία αστών οπορτουνιστών

Αστραψε και βρόντηξε ο «Ριζοσπάστης» κατά του ΣΥΡΙΖΑ, με χαρακτηρισμούς που δεν έχει χρησιμοποιήσει μέχρι τώρα: «Δόλιοι και καιροσκόποι», «ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ επιχειρεί και κάτι άλλο, ακόμα πιο αισχρό και άτιμο», «ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ ζέρει ότι κάνει λαθορχειρία και ατιμία». Αφορμή η χρησιμοποίηση από τον Τσίπρα αποστάσματος από το πρόγραμμα του Περισσού, που αναφέρει: «Σε συνθήκες ταξιδιών αναμετρήσεων και μεγάλης φθοράς στην επιρροή των αστικών κομμάτων και των συμμάχων τους μπορεί να προκύψει κυβέρνηση αντιμπεριαλιστικών, αντιμονοπωλιακών δυνάμεων με βάση το Κοινοβούλιο χωρίς να έχουν διαμορφωθεί ακόμα οι όροι για το επαναστατικό πέρασμα. Η δρομολόγηση κυβερνητικών μέτρων που στοχεύουν στην ανακούφιση του λαού ενάντια στο πλευθερικό κεφάλαιο, στην εξάρτηση της χώρας και την εξάρτηση από συμμετοχή της σε ιμπεριαλιστικές ενώσεις, είναι δυνατόν να συστειρώνει και να πείθει την ανάγκη γενικότερης ρήξης. Το ΚΚΕ επιδιώκει μια τέτοια κυβέρνηση. Με τη δράση της και τη γενικότερη λαϊκή παρέμβαση, να συμβάλει στην εναρξη επαναστατικής διαδικασίας».

Επί της ουσίας, ο Περισσός απάντησε ότι το πρόγραμμά του ισχύει, όμως «ο ΣΥΡΙΖΑ ούτε αντιμπεριαλιστική - αντιμονοπωλιακή δύναμη είναι, ούτε οι συνθήκες της οποίες περιγράφει το Πρόγραμμα του ΚΚΕ είναι αυτές που ισχύουν σήμερα». Ο εκευρισμός, όμως, που εκφράστηκε με

πληθώρα σχολίων και με χαρακτηρισμούς όπως οι παραπάνω, έξηγείται από τη ζημιά που μπορεί να κάνει αυτή η σπέτεκουλα του Τσίπρα και του ΣΥΡΙΖΑ. Ζημιά όχι στα κομματικά μελή, αλλά σ' ένα κομμάτι των ψηφοφόρων, που έχει φάει την παπάρα της «κυβέρνησης της Αριστεράς». Αυτό το κομμάτι προσποθεί να διεμβολίσει στο ΣΥΡΙΖΑ, γι' αυτό και ανέτρεξε ακόμα και στο πρόγραμμα του Περισσού, που αναφέρεται στη δυνατότητα κυβέρνησης που θα προκύψει από το κοινοβούλιο. Ο χαλαρός ψηφοφόρος δεν θα κοιτάξει το πώς ονομάζει αυτή την κυβέρνηση ο Περισσός, αλλά θα αρκεστεί στο ότι βλέπει δυνατότητα σχηματισμού της. Μια δυνατότητα που σήμερα του υπόσχεται στην προπογόνηση της ΣΥΡΙΖΑ με την προπαγάνδα του.

Ο Περισσός έχει διαμορφώσει μια συγκεκριμένη εκλογική τακτική που θα μπορούσε να τη συνοψίσει κανείς στη φράση «ψηφίστε μας για να υπάρχει μια ισχυρή αντιπολίτευση». Από τη στιγμή που ο ΣΥΡΙΖΑ προώθησε την προεκλογική τακτική της «κυβέρνησης της Αριστεράς», την οποία παρουσιάζει σαν ρεαλιστική προπτική [εξαρτώντας την, βέβαια, από τη στάση του Περισσού και της ΔΗΜΑΡ], ο Περισσός ήταν υποχρεωμένος ν' αιμυνθεί και γιαν' αιμυνθεί σ' αυτή την επίθεση ότι θα πρέπει να σηκώσει την περίπτωση της Χριστόφρια και ΑΚΕΛ, με την οποία σπεκουλάρουν ακόμα και Πλα-

ραβώνες κάτω από εκβιαστικά διλήμματα, ή με αυτοπάτες ότι θα αντιμετωπίσει το μνημόνιο και το χρέος». Και συμπληρώνει ότι «τέτοιες κυβερνήσεις δεν έχουν πολύ χρόνο ζωής, απογοητεύοντας τους λαούς. Δεν υπάρχει στο σύγχρονο κόσμο ούτε μια τέτοιου τύπου αριστερή κυβέρνηση, που, χωρίς σύγκρουση με τα μονοπάτια, με τις ιμπεριαλιστικές ενώσεις, να καταφέρει να δώσει βιώσιμη λύση για το λαό. Τέτοιες κυβερνήσεις ανατρέπονται μια ώρα γρηγορότερα, από τη δημοσιωγία ακόμα πιο συντηρητικών δυνάμεων». Σε άλλη δηλωσή της καλεί το λαό «να εμπιστευτεί την απολύτως ρεαλιστική πρόβλεψη» του Περισσού: «Οποια κυβέρνηση κι αν προκύψει στις εκλογές του Μάη, θα είναι απολύτως επικίνδυνη η οποία απόσπασμα από το πρόγραμμα του Περισσού. Δεν κόβει μισθούς και συντάξεις». Δεν χρειάζεται να ερμηνεύσουμε το «επίμαχο» απόσπασμα από το πρόγραμμα του Περισσού. Υπάρχει το παρελθόν αυτού του κόμματος, το οποίο δε θα κουραστούμε να θυμίζουμε.

Ηταν ο Περισσός που επί χρόνια ωραιοποιούσε το ρόλο της σοσιαλδημοκρατίας του ΠΑΣΟΚ, λανσάροντας τη θεωρία των «δημοκρατικών δυνάμεων». Ηταν ο Περισσός που ζητούσε τη «συνεργασία των δημοκρατικών δυνάμεων» και στο κυβερνητικό επίπεδο. Ηταν ο Περισσός που κατηγορούσε το ΠΑΣΟΚ για διασπαστική συμπεριφορά, επειδή δεν τους έπαιρνε κι αυτούς στην κυβέρνηση. Κι ήταν ο Περισσός που μπήκε σε δυο διαδοχικές αστικές κυβερνήσεις το 1989, στην πρώτη μαζί με τη ΝΔ του Μητσοτάκη (κυβέρνηση Τζεννετάκη) και στη δεύτερη με ΝΔ και ΠΑΣΟΚ αντάμα (κυβέρνηση Ζολώτα). Αλήθεια, τότε δεν ίσχυε η «ερμηνεία» που δίνουν σήμερα στο σχετικό χωρίο του προγράμματος τους, με το οποίο σπεκουλάρει ο Τσίπρας; Απ' όσα λένε στην επιχειρηματολογία τους το

λευταίο χρονικό διάστημα ένα μόνο ισχύει: ότι το 1989-90 μπήκαν σε δυο κυβερνήσεις και κόντεψε να διαλυθεί το κόμμα τους, επειδή αναπτυχθήκαν φυγόκεντρες τάσεις προς τα δεξιά και προς τ

■ Υεμένη

Κλιμακώνεται η αμερικάνικη στρατιωτική επέμβαση

Σε νέα φάση περνά η αμερικάνικη στρατιωτική επέμβαση στην Υεμένη μετά την απόφαση του Μπαράκ Ομπάμα να δώσει το ελεύθερο, σύμφωνα με την «Ουάσιγκτον Ποστ» (26/4/12), να πραγματοποιεί στοχευμένες δολοφονίες με πυραύλους από τηλεκατευθυνόμενα αεροσκάφη εναντίον στόχων, μόνο με βάση πληροφορίες ότι υπάρχουν ενδείξεις ύποπτης συμπεριφοράς, χωρίς να είναι γνωστή η ταυτότητα των προσώπων που στοχοποιούνται. Τρεις μέρες αργότερα, ο σύμβουλος του Λευκού Οίκου για την «αντιτρομοκρατία», Τζον Μπρέναν, επιβεβαίωσε το δημοσίευμα της «Ουάσιγκτον Ποστ» δηλώνοντας ότι πρόκειται για «νόμιμο» και «θητικό» δικαιώμα, με στόχο «την αποτροπή τρομοκρατικών επιθέσεων εναντίον των ΗΠΑ και τη σωτηρία αμερικάνικων ζωών».

Η απόφαση αυτή σημαίνει ότι σε μεγάλα τμήματα της Υεμένης η CIA και η Κοινή Διοίκηση Ειδικών Επιχειρήσεων του Πενταγώνου αποκτούν το δικαίωμα να χτυπούν ελεύθερα οποιαδήποτε ομάδα ένοπλων θεωρήσουν ότι έχει ύποπτη συμπεριφορά. Σε μια χώρα που είναι γεμάτη όπλα, όπου όλοι σχεδόν οι άντρες οπλοφόροι, ιδιαίτερα στις αγροτικές περιοχές όπου οι φύλαρχοι έχουν περισσότερο τον έλεγχο παρά η κυβέρνηση. Μέχρι τώρα, σύμφωνα με την επίσημη τουλάχιστον εκδοχή, η CIA μπορούσε να επιλέγει συγκεκριμένους στόχους από μια λίστα εγκεκριμένη από τον Ομπάμα και να εκτοξεύει πυραύλους όταν αυτά τα άτομα εντοπίζονταν. Μ' αυτόν τον τρόπο, σύμφωνα με την επίσημη πάντα εκδοχή, δολοφονήθηκαν τον περασμένο Σεπτέμβριο ο Ανουάρ ολ-Αουλάκι, αμερικάνος πολίτης υεμενικής

καταγωγής, τον οποίο η κυβέρνηση Ομπάμα θεωρούσε ηγετικό στέλεχος της Αλ-Κάιντα στην Αραβική Χερσόνησο, μαζί με έναν αιόλη αμερικάνικο πολίτη, και δύο βδομάδες αργότερα ο ανήλικος γιος του Αουλάκι. Μετά τις δολοφονίες αυτές, ο Ομπάμα ισχυρίστηκε ότι έχει το δικαίωμα να δίνει εντολή να εκτελείται οποιοδήποτε αμερικάνος πολίτης θεωρηθεί «μαχητής του εχθρού», χωρίς καμία νόμιμη διαδικασία ή δικαστική διερεύνηση των πράξεών του.

Τώρα, οι βασικοί στόχοι των αμερικάνικων επιθέσεων είναι τρεις επαρχίες της νότιας Υεμένης, η Αμπιάν, η Σάμπουα και η Μπάιντα, οι οποίες εδώ και μερικά χρόνια στο μεγαλύτερο μέρος τους βρίσκονται έξω από τον έλεγχο της κεντρικής κυβέρνησης. Ακόμη και η αμερικάνικη κυβέρνηση παραδέχεται ότι στις επαρχίες αυτές οι περισσότεροι ένοπλοι είναι ντόπιοι, που είναι αντίθετοι στην κυβέρνηση της Σανά και στη μακρόχρονη αμερικάνικη στρατιωτική βοήθεια και υποστήριξη στο δικτατορικό καθεστώς Σάλεχ.

Η κλιμάκωση των αμερικάνικων στρατιωτικών επιχειρήσεων στη νότια Υεμένη γίνεται σε στενή συνεργασία με τη μεταβατική κυβέρνηση και το νέο πρεσβύτερο Μανσούρ Χάντι, πρώην αντιπρόσερο του δικτάτορα Αλί Σάλεχ. Το Μάρτιο, ο αρχηγός του στρατού, πραγματοποίησε επίσκεψη στην Ουάσιγκτον, κατά την οποία, μεταξύ άλλων, συζητήθηκε με αξιωματούχους του Πενταγώνου η αναδιοργάνωση και ο εξοπλισμός του κυβερνητικού στρατού, με στόχο όχι μόνο την εξόντωση των μαχητών του ισλαμικού κινήματος Ανσάρ ολ-Σαρία, αλλά και τη διάλυση των ένοπλων πολιτοφυλακών των τοπικών φυ-

λάρχων. Εκτός από τις επιθέσεις της CIA με πυραύλους από τηλεκατευθυνόμενα αεροσκάφη, στο έδαφος της Υεμένης βρίσκονται επίσης αμερικάνικοι σύμβουλοι, εκπαιδευτές και ομάδες των Ειδικών Δυνάμεων.

Η αμερικάνικη στρατιωτική επέμβαση τόσο στην Υεμένη όσο και απέναντι στη Σομαλία έχει πρωταρχικό στόχο τον έλεγχο των στρατηγικής σημασίας θαλάσσιων δρόμων μέσω του Κόλπου του Αντεν και της Ερυθράς Θάλασσας για τη μεταφορά του πετρελαίου από τις χώρες του Περσικού Κόλπου. Φυσικά, τα πρόγματα δεν είναι καθόλου εύκολα για τους Αμερικάνους και τους υποτακτικούς τους ούτε στην Υεμένη ούτε στη Σομαλία, γιατί οι αντίπαλοί τους είναι σκληρά καρύδια. Επίσης, στην Υεμένη το πολιτικό τοπίο παραμένει ρευστό στον απόλυτο της λαϊκής εξέγερσης εναντίον του δικτατορικού καθεστώτος Σάλεχ, ενώ οι αμερικάνικες επιθέσεις, με πολλά θύματα απλούς πολίτες και καταστροφές κατοικιών και άλλων περιουσιακών στοιχείων, τροφοδοτούν από τη μια τα αντιαμερικάνικα αισθήματα του λαού και από την άλλη τη συμπάθεια προς τους ισλαμιστές μοχητές. Οπως αποκαλύπτει η τελευταία έκθεση του «Bureau of Investigative Journalism», που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 29 Απριλίου, οι αμερικάνικες επιθέσεις στην Υεμένη αυξήθηκαν τον Απρίλιο και ξεπέρασαν τον αριθμό των επιθέσεων στις φυλετικές περιοχές του δυτικού Πακιστάν. Επίσης, σύμφωνα με την έκθεση αυτή, 500 περίπου άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους στη χώρα από τον περασμένο Μάιο από τέτοιες επιθέσεις, πολλοί από τους οποίους ήταν πολίτες.

■ Αίγυπτος

Νέο μακελειό διαδηλωτών

Με το αίμα δεκάδων διαδηλωτών βάφτηκε η προεκλογική περίοδος ενόψει των προεδρικών εκλογών στις 23 και 24 Μαΐου, στην οποία κυριαρχεί εξαρχής η αντιπαράθεση των αντιπολιτευόμενων πολιτικών δυνάμεων με το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο που κυβερνά τη χώρα και τις μεθοδεύσεις που προωθεί μέσω της Ανώτατης Προεδρικής Εκλογικής Επιτροπής.

Για άλλη μια φορά τη «βρώμικη» δουλειά ανελαβούν οι συμμορίες των τραμπούκων και των ασφαλιτών με πολιτικά για να διαλύσουν τους διαδηλωτές. Η πρώτη μεγάλη επίθεση έγινε το απόγευμα του περασμένου Σαββάτου, 28 Απριλίου εναντίον των διαδηλωτών, κυρίως σαλαφιστών ισλαμιστών, που ήταν συγκεντρωμένοι έξω από το υπουργείο Αμυνας. Οι σαλαφιστές είχαν ξεκινήσει στήνοντας σκηνές πριν από δύο βδομάδες στην πλατεία Τσοχίρ για να διαμαρτυρηθούν για τον αποκλεισμό της υποψήφιότητας από τις προεδρικές εκλογές του σαλαφιστή υποψήφιου Αμπού Ισμαήλ, λόγω του ότι η μητέρα του είχε διττή υπηκοότητα, αιγυπτιακή και αμερικάνικη. Μια μέρα πριν δεχτούν την πρώτη επίθεση, στις 27 Απριλίου, μετέφεραν τη διαμαρτυρία τους έξω από το υπουργείο Αμυνας, με κεντρικό αίτημα την άμεση παραίτηση του Ανώτατου Στρατιωτικού Συμβουλίου. Αίτημα που συστείρωσε ευρύτερες πολιτικές δυνάμεις και συλλογικότητες που έχουν παλέψει για την ανατροπή του καθεστώτος Μουμπάρακ.

Κατά την επίθεση του Σαββάτου, οι ομάδες των τραμπούκων, που ήταν οπλισμένοι με σιδερένιους λοστούς, ισχυρές αυτοσχέδιες βόμβες, βόμβες μολότοφ, δακρυγόνα, αεροβόλα και πιστόλια, προκάλεσαν το θάνατο 4 διαδηλωτών και τον τραυματισμό περίπου 100, σύμφωνα με την ανακοίνωση του «Συνδέσμου των Γιατρών Τσοχίρ», μια ομάδα ειθελοντών γιατρών που περιθάλπουν τραυματισμένους διαδηλωτές. Ακολούθησαν επιθέσεις και την Κυριακή και τη Δευτέρα μόνο με τραυματίες. Η δεύτερη μεγάλη επίθεση των τραμπούκων έγινε τις πρώτες πρωινές ώρες της 2ας Μαΐου και οι συγκρούσεις με τους διαδηλωτές κράτησαν μέχρι το μεσημέρι. Τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές, τουλάχιστον 49 διαδηλωτές έχουν τραυματιστεί και 11 έχουν χάσει τη ζωή τους (οι 9 από σφαίρες στο κεφάλι και οι 2 ποδοπατήθηκαν), σύμφωνα με ανακοίνωση του «Συνδέσμου των Γιατρών Τσοχίρ». Οι γιατροί αυτοί καταδίκασαν επίσης το κλείσιμο μερικών κοντινών νοσοκομείων, με αποτέλεσμα το μόνο νοσοκομείο που δεχόταν τραυματίες ήταν το Αλ - Σέφα, το οποίο, σύμφωνα με ρεπορτάζ της αιγυπτιακής εφημερίδας «Αλ - Αχράμ», ήταν πολιορκημένο από άγνωστους τραμπούκους, που απήγαγαν τραυματίες και επιτέθηκαν στο ιατρικό προσωπικό.

Μόνο νωρίς το απόγευμα εμφανίστηκαν στον τόπο των συγκρούσεων δυνάμεις του στρατού και των Δυνάμεων Κεντρικής Ασφαλείας για να πάρουν θέση ανάμεσα στα αντίπαλα στρατόπεδα και να σταματήσουν τις συγκρούσεις. Διόλου τυχαία, φυσικά. Πρόκειται για τη γνωστή τακτική του καθεστώτος Μουμπάρακ. Η διαβόητη «μάχη της καμήλας» κατά τη διάρκεια της λαϊκής εξέγερσης σε άλλη εκδοχή.

ρουσία ή δαπάνη, δύναμη επιτρέπει τη διατήρηση στρατευμάτων στο Αργανιστάν για δύο συγκεκριμένους σκοπούς: την εκπαίδευση αργανικών δυνάμεων και τις στοχευμένες επιθέσεις εναντίον της Αλ-Κάιντα. Λίγες ώρες αργότερα, οι Ταλιμπάν υποδέχτηκαν με το δικό τους τρόπο τον αμερικάνικο πρόεδρο. Στις 6.00 το πρωί της 2ας Μαΐου, σύμφωνα με ρεπορτάζ του «Reuters», επιτέθηκαν σε ένα συγκρότημα στο δρόμο που συνδέει την Τζαλαλαμπάντ με

την Καμπούλ, γνωστό ως Πράσινο Χωρίο. Πρόκειται για ένα συγκρότημα κατοικιών, όπου μένουν εκαποντάδες δυτικοί, με ψηλό οχυρωματικό τοίχο και ισχυρή ένοπλη δύναμη ασφαλείας. Ένα όχημα με εκρηκτικά ανατινόχτηκε στην είσοδο του συγκροτήματος και παράλληλα κάποιοι μαχητές κατέφεραν να μπουν μέσα και να επιτεθούν στους ένοπλους φρουρού

ΓΚΙΛΟΤÍΝΑ

Αλήθεια, πιστεύει κανείς ότι περί τα τέλη της επόμενης βδομάδας ο Τσίπρας θα ορκίζει κυβέρνηση στο προεδρικό μέγαρο, επειδή το αποτέλεσμα της κάλπης θα έχει κάνει τον Περισσό και τον Κουβέλη ν' αλλάξουν θέση; Ή μπήκας πιστεύει κανείς ότι Τσίπρας και Καμένος Θ' αναβιώσουν τον... Γοργοπόταμο;

Παίρνουμε σαν βάση μερικά από τα παράλογα και αλαζονικά που ακούγονται τις τελευταίες μέρες, για να καταδείξουμε το πραγματικό στίγμα των αυριανών εκλογών, το οποίο δεν αλλάζει ό,τι κι αν λέχθηκε από τα προεκλογικά μπαλκόνια.

Η πολιτική είναι δεδομένη και αποτυπωμένη στο Μνημόνιο-2. Το μόνο που μένει να μάθουμε αύριο το βράδυ -νί τις αμέσως επόμενες μέρες- είναι ποια κυβερνητική σύνθεση θα τη διαχειριστεί. Εχει, όμως, καμιά σημασία αυτό, όταν πρόκειται για μια δεδομένη πολιτική;

Υπάρχουν, βέβαια, και εκείνοι που διεκδικούν για τον εαυτό τους το ρόλο μιας πιο ισχυρής κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης ή και μιας εξωκοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης με αυξημένο αριθμό ψήφων. Κι αυτό το παρουσιάζουν ως μείζον διακύβευμα των εκλογών, στις οποίες έχουν προσδώσει ιστορική διάσταση.

Δεν χρειάζεται, όμως, ιδιαίτερη πολιτική οικυδέρκεια για να θέσει κανείς σε αυτούς που ζητούν την εκλογική τους ενίσχυση ως αντιπολίτευση, το απλό ερώτημα: αυτή τους η στάση δε θα νομιμοποιήσει το συνολικό εκλογικό αποτέλεσμα, άρα και την όποια κυβέρνηση θα σχηματιστεί για να διαχειριστεί τη δεδομένη αντεργατική και αντιλαϊκή πολιτική;

Βλέποντας τα πράγματα καθαρά, χωρίς τα παραμορφωτικά γυαλιά του κοινοβουλευτικού κρετινισμού, οδηγούμαστε στο μονόδρομο της αποχής από τις στημένες κάλπες που σκοπό έχουν να νομιμοποιήσουν την πολιτική της «κινεζοποίησης» του ελληνικού λαού. Not in our names (όχι στ' όνομά μας), που έλεγαν κάποτε οι ριζοσπάστες Αμερικανοί. Δε θα νομιμοποιήσουμε τη γκιλοτίνα που θα εξακολουθήσει να καρατομεί στοιχειώδη δικαιώματα και να βυθίζει τους εργαζόμενους στην ανεργία, τη φτώχεια, την απόλυτη εξαθλίωση.

Βεβαίως, όπως κατ' επανάληψη έχει επισημανθεί από την εφημερίδα μας, η αποχή από μόνη της δεν σημαίνει και τίποτα σπουδαίο. Ενα σινιάλο είναι. Σημασία έχουν τα «πριν» και τα «μετά». Τα «πριν» κάθε άλλο παρά τιμή περιπτοιούν στην εργατική τάξη. Οχι γιατί δεν κατάφερε ν' αποτρέψει την επίθεση του κεφάλαιου, αλλά γιατί δεν κατάφερε να δώσει τη μάχη με στοιχειώδεις προϋποθέσεις ταξικής οργάνωσης. Πολέμησε κάτω από ξένες σημαίες, γεμάτη αυταπάτες, χωρίς σχέδιο, χωρίς πνοή, χωρίς πίστη στη νίκη.

Τα «μετά» δεν πρέπει να θυμίζουν σε τίποτα τα «πριν». Ορος για την ταξική επιβίωση είναι η ταξική οργάνωση. Ταξική οργάνωση στο πολιτικό επίπεδο, πρώτ' απ' όλα. Αυτό είναι το μεγάλο καθήκον που πέφτει στις πλάτες των πρωτοπόρων εργατών. Χωρίς πολιτικά οργανωμένη πρωτοπορία, τίποτα δε θ' αλλάξει.

Τόσα χρόνια τους χαϊδεύουν, τους προστατεύουν, και «ξαφνικά» ανακάλυψαν τον «αντιναζισμό»...

■ Ποιες διαχωριστικές:

«Ενα μεγάλο κομμάτι των δυνάμεων που υποτίθεται είναι στην ευρύτερη Αριστερά δα τις δέλαμε και στην κυβέρνηση μαζί μας. Οπως επίσης και τη Νέα Δημοκρατία από τη σπιγμή που έχει ένα φιλοευρωπαϊκό προσανατολισμό και μπορεί να μπει σε ένα κοινό πρόγραμμα, προφανώς». Στον Κ. Σκανδαλίδη ανήκει η παραπάνω -κάθε άλλο παρά πολιτικά ασήμαντη- φράση (συνέτευξη στο «Ράδιο 9», 30.4.12). Κάποτε, τα αστικά κόμματα, ιδιαίτερα τα κόμματα-παρατάξεις, το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ, μιλούσαν για «διαχωριστικές γραμμές». Μιλούσαν για την ύπαρξη δυο μεγάλων παρατάξεων, της προοδευτικής και της συντηρητικής. Ολόκληρη η δημιαγωγία τους στηριζόταν σ' αυτόν τον διαχωρισμό. Τώρα, με πρωτοβουλία πάλι του ΠΑΣΟΚ, που ήταν αυτό που κυρίως έδειτε την παλιά διαχωριστική γραμμή, έχουμε τις «προοδευτικές φιλοευρωπαϊκές δυνάμεις», στις οποίες πρωτίστως περιλαμβάνονται το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ. Βέβαια, αυτό είναι και συγκυριακό. Το ΠΑΣΟΚ δέλει να συγκινερνήσει ξανά με τη ΝΔ, οπότε είναι λογικό να μετατοπίζει τη «διαχωριστική γραμμή». Αν τα πράγματα ξαναλλάξουν και το ΠΑΣΟΚ βρεθεί σε δέση να κυβερνήσει μόνο του ή με κάποιους συμμάχους από τ' αριστερά του, η γραμμή δα μετακινθεί και πάλι, δ' ακούσουμε ξανά για την «πρόοδο» και τη «συντήρηση» και όλα τα συναφή.

Επιμύθιον: όταν ακούτε από το στόμα αστών πολιτικών ηγετών για διαχωριστικές γραμμές, να ζέρετε ότι προσπαθούν να σας κοροϊδέψουν. Από αλλού περνάει η διαχωριστική γραμμή, ταξικό χρώμα έχει και στο πολιτικό επίπεδο δεν έχει ακόμα τραβηγτεί με ευδιάκριτο τρόπο. Μέγα πολιτικό ζητούμενο εξακολουθεί να είναι η πολιτική οργάνωσης της εργατικής τάξης.

■ Ακρατος ΤUXODIΩΚΤΙΣΜΟΣ

Πρώτα είχαμε τις 50 έδρες του μπόνους, που υποτίθεται ότι δα μπορούσε να πάρει ένας συνασπισμός ΣΥΡΙΖΑ-ΚΚΕ-ΔΗΜΑΡ (ενώ δεν μπορεί, γιατί το μπόνους το παίρνει το πρώτο αυτοτελές κόμμα). Μετά είχαμε τις 8 μονοεδρικές, που υποτίθεται ότι δα μπορούσαν να τις μοιραστούν κατόπιν συμφωνίας τα κόμματα της «αριστεράς» (ενώ δεν έχει καμιά σημασία, γιατί ο αριθμός των έδρων κάθε κόμματος καθορίζεται από το πανελλαδικό του ποσοστό κι αυτό δεν αλλάζει). Τώρα έχουμε τη δήλωση Τσί-

πρα, ότι αν πάρει διερευνητική εντολή από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας, δα δεωρήσει ότι αυτή είναι εντολή του λαού και δα πάρει στη Βουλή να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης!

Στις δυο πρώτες περιπτώσεις τον έκανε με τα κρεμμυδάκια ο Περισσός, αποκαλύπτοντας την αλήθεια. Στην Τρίτη περιπτώση τον διέλυσε ο Βενιζέλος, δυμίζοντας κάποια στοιχειώδη πράγματα που προβλέπει το Σύνταγμα και κυρίως τη λεγόμενη αρχή της δεδηλωμένης. Ναι μεν προβλέπεται να πάρει διερευνητική εντολή και το τρίτο κόμμα, όμως ο πρόεδρος της Δημοκρατίας δεν μπορεί να ορκίσει κινέρηνη, αν αυτή η κυβέρνηση δεν τεκμιράται ότι μπορεί να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή. Αν υποδέσουμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι τρίτο κόμμα και πάρει διερευνητική εντολή, δα πρέπει μέσα σε τρεις μέρες ν' αποδείξει ότι διαδέτει τη δεδηλωμένη. Δηλαδή, οι αρχηγοί άλλων κομμάτων ή μεμονωμένοι βουλευτές να δηλώσουν ότι συμμετέχουν ή στηρίζουν αυτή τη κυβέρνηση και από τις δηλώσεις τους να συμπεριένται ότι αυτή η κυβέρνηση μπορεί να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης. Αλλώς, ο πρόεδρος της Δημοκρατίας δεν μπορεί να ορκίσει αυτή την κυβέρνηση.

πεδο ψευτιάς και απάτης, διεωρώντας ότι μπορεί να κοροϊδέψουν κάποιο κόσμο και να υφαρπάξουν την ψήφο τους. Ο πολιτικός τυχοδιωκτισμός τους δεν γνωρίζει όρια.

■ Οι κλωσσομηχανές

Μια βδομάδα πριν τις εκλογές, δυμήμηκε και ο Βενιζέλος να μιλήσει για τη νεοναζιστική «χροσή Αυγή» και να καλέσει τους ψηφοφόρους να μην τη στείλουν στο κοινοβούλιο. Βλέπουν τα γκάλο, βλέπουν ότι υπάρχουν και πρώην ψηφοφόροι του ΠΑΣΟΚ που δηλώνουν ότι δα ψηφίσουν τη ΧΑ

■ Ιμπεριαλιστικός κυνισμός

«Ο Παπαδήμος και ο Μόντι, δύο επιφανείς πρώην εκπρόσωποι της Τριμερούς». Με ιμπεριαλιστικό κυνισμό και χωρίς να τηρεί ούτε τα προσήματα, ο Κάρολο Σέκι, επικεφαλής της περιβόητης Trilateral Commission στην Ιταλία, μιλησε για το ρόλο αυτής της σκοτεινής οργάνωσης στην ιταλική εφημερίδα Fatto Quotidiano (αναδημοσίευση από τον Επενδυτή). Οταν τον ρωτούν αν η Τριμερής είναι ισχυρή επειδή είναι μυστηριώδης, απαντά: «Είμαστε απλά ένα δυνατό δίκτυο, το καλύτερο στον κόσμο». Οταν τον ρωτούν αν εργάζονται για να προωθήσουν κυβερνήσεις τεχνοκρατών, απαντά με ντρίπλα: «Το επόμενο μοντέλο, ίσως και στην Ιταλία, δα είναι ένας συνασπισμός όπως στη Γερμανία. Ελάχιστα αλλάζει εάν οι υπουργοί δα είναι από τα κόμματα ή όχι. Κι όταν τον ρωτούν ποιος είναι ο ρόλος της Τριμερούς απαντά με κυνισμό: «Προωθούμε τον διάλογο σε δέματα οικονομικού και γεωπολιτικού χαρακτήρα. Θέλουμε να συνδέσουμε δεσμούς και "δουλειές"».

Έχουμε γράψει πολλές φορές ότι δεν είμαστε λάτρεις των δεωριών συνωμοσίας. Ομως, δεν πρέπει να κλείνουμε τα μάτια μπροστά σε τέτοια πανίσχυρα «λόμπι» που δημιουργεί ανά τον κόσμο το χρηματιστικό κεφάλαιο, προκειμένου να πρωθεί τα συμφέροντα διάφορων μερίδων του. Η Τριμερής είναι ένα τέτοιο «λόμπι» και άνδρωποι σαν τον Παπαδήμο είναι υπάλληλοί του. Γ' αυτό και τοποθετείται πάτε στην Τράπεζα της Ελλάδας, πότε ως αντιπρόσωπος στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και πότε στη δέση του πρωθυπουργού της Ελ

και δυμήδηκαν το νεοναζισμό. Το ίδιο κάνει και η ΝΔ, το ίδιο κάνει και ο Καρατζαφέρης, ο μέχρι πρότινος υμητής των νεοναζί, στελέχη των οποίων φιλοξενούσε στα ψηφοδέλτιά του.

Ειδικά για το ΠΑΣΟΚ, πρέπει να πούμε ότι πάντοτε ενίσχυε την ακροδεξιά, γιατί αυτή έκθεψε ψήφους από τη ΝΔ. Τότε η ΧΑ δεν ήταν τίποτα πέρα από μια περιθωριακή συμμορία τραμπούκων, μαχαιροβγαλτών και υποκοσμιακών. Υπήρχαν άλλες δυνάμεις, της παραδοσιακής ακροδεξιάς (χουντικοί, βασιλόφρονες κ.λπ.), τους οποίους ενίσχυε μυστικά το ΠΑΣΟΚ μέσω του κρατικού μηχανισμού, για να κόβουν ψήφους από τη ΝΔ. Ακόμα και το ΛΑΟΣ ενισχύθηκε σημαντικότατα από τον μιντιακό μηχανισμό που στηρίζει το ΠΑΣΟΚ. Επίσης, και επί ΠΑΣΟΚ και επί ΝΔ, οι κατασταλτικοί μηχανισμοί είχαν άριστες σχέσεις με τους συμμορίτες της ΧΑ. Αυτό έχει καταγραφεί ακόμα και σε βίντεο και φωτογραφίες. Κανενός το αυτί δεν ίδρωσε, όμως, από τις σχετικές καταγγελίες. Ολοι ζέσταιναν το αυγό του φιδιού, γιατί η ΧΑ τους διευκόλυνε να προβάλλουν τη δεωρία των «δύο άκρων» και να μετατοπίζουν ολόκληρη την πολιτική αιχέντα προς τα δεξιά.

Ποιος αναγόρευσε το μεταναστευτικό σε μείζον δέμα της προεκλογικής περιόδου; Το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ, προκειμένου να υποβαθμίσουν το οικονομικό, να σπείρουν όση σύγχυση και αποπροσαντολισμό μπορούσαν. Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον, του ρατσισμού, της καλλιέργειας του φόρου (κάτι ξέρουν ο Λοβέρδος με τον Χρυσοχοΐδη), η ΧΑ αισθάνθηκε σαν το ψάρι στο νερό. Το αν δα καταφέρει να μπει και στη Βουλή δα το ξέρουμε αύριο βράδυ. Σε κάθε περίπτωση, όμως, γνωρίζουμε ποιοι έπαιξαν το ρόλο της κλωσσομηχανής για να μοστράρουν τα ναζιστικά φίδια σαν σημαντική πολιτική δύναμη.

■ **Ο tempora o mores**

Το είδαμε κι αυτό. Τον ακροδεξιό Βορίδη να κατηγορεί τον Χρυσοχοΐδη για «παράνομη ενέργεια» και «δεσμική βία», επειδή εγκαίνιασε το στρατόπεδο συγκέντρωσης της Αμυγδαλέζας μεταφέροντας εκεί μερικές δεκάδες μετανάστες χωρίς χαρτιά. Μέσα σου, βέβαια, ο Βορίδης χαίρεται με τη δημιουργία του πρώτου στρατόπεδου συγκέντρωσης, όμως είναι υποψήφιος στην Αττική και οι ψηφοφόροι του δε δέλουν το στρατόπεδο (για τον ίδιο λόγο που δε δέλουν και τις χωματερές). Γ' αυτό και προσπάθησε να σταματήσει τον Χρυσοχοΐδη με γραφειοκρατικά κόλπα, επικαλούμενος ότι τα κοντέινερ προορίζονται για στέγαση σεισμόπληκτων σε περίπτωση σεισμού και είναι της δικής του αρμοδιότητας. Ο Χρυσοχοΐδης, όμως, δεν καταλάβαινε τίποτα. Από τη στιγμή που τα κοντέινερ ήταν αποδημεύμένα σε χώρο της ασυνομίας, τα πήρε και έστησε στο άψε-οβήσε το στρατόπεδο συγκέντρωσης, κάνοντας μ' αυτό την προσωπική προεκλογική του εκστρατεία. Κι όταν ο Βορίδης έστειλε στην Αμυγδαλέζα τη διεύθυνση της Υπηρεσίας Αποκατάστασης Σεισμόπληκτων, οι μπάτσοι του Χρυσοχοΐδη δεν την άφησαν να μπει στο χώρο!

■ **Πρότυπό του η Kiva!**

Πρότυπο του Σαμαρά είναι η Κίνα, το Βιετνάμ και γενικά όλες οι χώρες με τα μεροκάματα πείνας, που έχουν μεταβληθεί σε παράδεισους για το διεμένης μονοπωλιακό κεφάλαιο. Το είπε ο ίδιος, εκλαϊκεύοντας το σύνθημα «απενοχοποίηστε την επιχειρηματικότητα», που αποτελεί ένα από τα βασικά μοτίβα της προεκλογικής εκστρατείας της ΝΔ. Επισκέφτηκε, λοιπόν, ο Σαμαράς το Εργατικό Κέντρο Αλμυρού και μεταξύ άλλων δήλωσε: «Είπα προηγουμένως στους συνομιλητές μου, ότι προ ημερών διάβαζα ότι μεταξύ της Κίνας ακόμα και του Βιετνάμ και άλλων κομμουνιστικών χωρών (σ.ο. sic!) γίνεται μάχη ποιος θα προσελκύσει τους καλύτερους επενδυτές. Και εμείς εδώ πέρα είχαμε το παγκόσμιο ρεκόρ να διώχνουμε τους επενδυτές μας... Ως εκ τούτου, είμαστε υποχρεωμένοι να ξαναβάλουμε τα πράγματα στη δέση τους, να απενοχοποίησουμε την επιχειρηματικότητα!»

■ **Σκυλιά του νεοφιλελευθερισμού**

Δείτε τι βρήκε να ανακοινώσει πρωτομαγάτικα το κόμμα της Μπακογιάννη: «Το ΚΚΕ αποφάσισε να γιορτάσει τη σημερινή Πρωτομαγιά, συνεχίζοντας τον αγώνα του για να κλείσουν όλες οι επιχειρήσεις. Ενας αγώνας που αφήνει πίσω του άνεργους και απελπισία. Την τιμητική σήμερα είχε η "Ελληνική Χαλυβουργία", όπου το ΚΚΕ προσπαθεί εδώ και μήνες να κλείσει η εταιρεία. Στην εμμονή του αυτή καταταλαιπώρησε χιλιάδες εκδρομείς!!!

Ούτε πληρωμένους να τους είχε η γηγεία του Περισσού...

■ **Συντροφικά μαχαιρώματα**

Στην τελευταία προεκλογική μάζωξη των μεγαλοπασόκων, που έκανε ο Βενιζέλος την περασμένη Δευτέρα, ο Παπούστης την έπεσε στον Χρυσοχοΐδη και τον Λοβέρδο, κατηγορώντας τους ότι τον χτυπούν συνεχώς με αιχμή το δέμα της ασφάλειας στο κέντρο της Αθήνας. Και οι δύο -σύμφωνα με τα πανομοιότυπα ρεπορτάζ των αστικών φυλλάδων- τον διαβεβαίωσαν πόσο πολύ τον αγαπούν! Ο Παπούστης εκλέγεται στην Α' και οι άλλοι δύο στη Β' Αθήνας. Αφού τον ξέσκισαν, τώρα τον... αγαπούν.

Tο ακούσαμε κι αυτό: σ' αυτές τις εκλογές η αποχή συνιστά ταξική προδοσία. Και δεν μας το είπε στελέχος του Περισσού ή του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά στελέχος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Δεν μας ενόχλησε η ηρορρότητα της πολιτικής καταγγελίας. Μας εξόργισε ο άκρας πολιτικός οπορτουνισμός που συνοδεύπει.

Μιλώντας από άποψη αρχών, και μόνο η αναγόρευση του Ζητήματος της συμμετοχής σε μια εικονική μάχη σε ζήτημα ταξικής συνέπειας ή ταξικής προδοσίας συνιστά πλήρη εγκατάλειψη της θεωρίας του μαρξισμού για το ρόλο των αστικών κοινοβουλευτικών εκλογών και της εκλογικής στάσης των κομμουνιστών ως στοιχείο μιας επαναστατικής τακτικής. Μπορεί να ασκήθει κριτική στη μια ή την άλλη εικονική επιλογή, ποτέ όμως αυτή η επιλογή δεν μπορεί να αναχθεί στο επίπεδο της ταξικής προδοσίας.

Μιλώντας συγκεκριμένα, η μόνη φορά που η εικονική επιλογή τροφοδότησε σκληρή αντιπαράθεση στο εσωτερικό του ελλαδικού κομμουνιστικού κινήματος ήταν το 1946. Τότε, το επανα-

δησης, ενώ η αποχή συνοδεύτηκε με την έναρξη του ένοπλου επαναστατικού αγώνα, τον οποίο οι κομμουνιστές διεξήγαγαν με αξιώσεις νίκης επί τρία χρόνια (οι λόγοι της στρατιωτικής ήττας εκφύγουν από το πεδίο αυτής της ανάλυσης). Διακυβεύται σήμερα κάποια επαναστατική νίκη μέσω των εκλογών; Βρισκόμαστε σε συνθήκες επαναστατικής κατάστασης; Ουδείς τολμά να ισχυριστεί κάπι τέτοιο, πλην του Τσίπρα και των Συρίζων, που βρήκαν ως βασικό συστατικό της προεκλογικής τους δημοφονίας την «κυβέρνηση της Αριστεράς». Ολοι οι υπόλοιποι ελπίζουν απλά σε μια καλύτερη, σε σχέση με το παρελθόν, εκλογική καταγραφή. Από τον Περισσό μέχρι την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την ΣΥΡΙΖΑ και πάει λέγοντας. Μήπως η πιθανότητα εισόδου στη Βουλή των νεοναζί είναι το βασικό διακύβευμα αυτών των εκλογών; Και θα είναι η απο-

τα ποσοστά τους (όχι και για τις ψήφους, βέβαια) όλα τα μικρά σχήματα της λεγόμενης εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, αν δεν ήταν τόσο αυξημένη η αποχή; Ενα κόμμα που πασχίζει να πιάσει το 3% θα ευνοηθεί ιδιαίτερα από μια αυξημένη αποχή (θα μπορέσει να πιάσει το όριο με μικρότερο αριθμό ψήφων), ενώ αντίθετα το δεύτερο κόμμα θα πληγεί, παρά την αύξηση του ποσοστού του.

— «Η αποχή μπορεί να στείλει στη Βουλή τη Χρυσή Αυγή! Αυτό πια είναι από τ' ανήκουστα. Με την ίδια λογική, μπορεί να στείλει στη Βουλή και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ν' αυξήσει τις έδρες του Περισσού και του ΣΥΡΙΖΑ και πάει λέγοντας. Μήπως η πιθανότητα εισόδου στη Βουλή των νεοναζί είναι το βασικό διακύβευμα αυτών των εκλογών; Και θα είναι η απο-

Κάλπη και... ταξική προδοσία

στατικό ΚΚΕ (καμιά σχέση με τον Περισσό) κάλεσε τον ελληνικό λαό να απόσχει από τις εκλογές και τη μέρα διεξαγωγής τους έγινε η αντάρτικη επιθεση στο Λιτόχωρο, η οποία θεωρείται ως η επίσημη ένορξη της επανάστασης του 1946-49, την οργάνωση της οποίας είχε αποφασίσει μερικούς μήνες νωρίτερα η ηγεσία του ΚΚΕ, όταν απέτυχαν όλες οι προσπάθειες ομαλής δημοκρατικής εξέλιξης. Μετά την ήττα του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας και τη συντεταγμένη αποχώρηση των ανταρτών από τα πεδία των μαχών, μια ομάδα απορτουνιστών μέσα στο ΚΚΕ προσπάθησε να αναγάγει την αποχή από τις εκλογές του 1946 σε μέγιστο πολιτικό ζήτημα, σε έγκλημα καθοσιώσεως που χαντάκωσε το κίνημα. Η σχετική συζήτηση μέσα στο κόμμα κορυφώθηκε στην 3η Συνδιάσκεψη του 1950 και η απορτουνιστική ομάδα κατατροπώθηκε. Η ίδια αυτή ομάδα, μετά την αντεπαναστατική ανατροπή του 1956 στο διεθνές κομμουνιστικό κίνημα, που περιέλαβε και το ΚΚΕ, επέβαλε αυτές τις αποχές στις εκλογές του 1964 σε μέγιστο πολιτικό ζήτημα, σε έγκλημα καθοσιώσεως που χαντάκωσε το κίνημα. Η συζήτηση μέσα στο κόμμα κορυφώθηκε στην 3η Συνδιάσκεψη του 1950 και η απορτουνιστική ομάδα κατατροπώθηκε. Η ίδια αυτή ομάδα, μετά την αντεπαναστατική ανατροπή του 1956 στο διεθνές κομμου

Βιντεοπροβολές σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη

Ολοκληρώθηκαν οι απεργίες πείνας των πολιτικών κρατούμενων

Για διαφορετικούς λόγους σταμάτησαν τις απεργίες πείνας οι δυο ομάδες πολιτικών κρατούμενων στις ελληνικές φυλακές. Οι Αλ. Μητρούσιας, Γ. Καραγιαννίδης και Κ. Σακκάς ανακοίνωσαν ότι σταματούν την απεργία πείνας, δεδομένου ότι το αίτημά τους για άρση των προφυλακίσεων που τους επιβλήθηκαν για ενέργειες της ΣΠΦ (οι ίδιοι δεν έχουν καμιά σχέση με την οργάνωση) απορρίφθηκε, όπως απορρίφθηκε και η νέα αίτηση αποφυλάκισης της Στελλας Αντωνίου. «Αντικειμενικά ήττηθήκαμε, αφού κανένα αίτημα δεν υλοποιήθηκε», αναφέρουν στη δήλωση που έκαναν για ν' ανακοινώσουν ότι σταματούν την απεργία πείνας, συμπληρώνοντας: «Σε αυτή την κίνηση θέλαμε να αναδείξουμε ως αιχμή των αιτημάτων –με ακροφυμή την υπόθεσή μας– την πλοιοτική εφαρμογή του τρομονόμου, όπου το κράτος μας αποδίδει τη συμμετοχή σε οργάνωση σε δύο και τέσσερις δικογραφίες για την ιδια χρονική περίοδο, μας προφυλακίζει και παραπέμπει σε δικαστήρια χωρίς κανένα νομικό επικάλυμμα. Προσπαθήσαμε επίσης να αποφυλακιστεί άμεσα η συντρόφισσα για λόγους υγείας».

Σε δική της δήλωση η Στ. Αντωνίου αναφέρεται στους πρωτοφανείς περιοριστικούς όρους που της επιβλήθηκαν για τη νέα δικογραφία (δεν αποφασίστηκε νέα προφυλάκιση της), όπως η απογόρευση εισόδου στα εκπαιδευτικά ιδρύματα και στους προαύλιους χώρους τους! Σημειώνει, δε, ότι οι όροι αυτοί είναι κοινάρια «φρονηματικού» χαρακτήρα, δεδομένου ότι δεν κατηγορείται για κανένα αδίκημα που σχετίζεται με πανεπιστημιακούς χώρους. Αναφέρει ότι υπέβαλε προσφυγή για την άρση αυτών των όρων και θα συνεχίσει και με άλλες νομικές κινήσεις.

«Μια μάχη κερδήθηκε, όμως ο πόλεμος δεν σταματάει εδώ...», αναφέρουν στη δική τους δήλωση τα φυλακισμένα μελή της ΣΠΦ και ο Θ. Μαυρόπουλος, με την οποία ανακοίνων την ολοκλήρωση της απεργίας πείνας, μετά την απόφαση του υπουργείου Δικαιοσύνης να μεταφερθεί στις φυλακές Κορυδαλλού ο Γ. Αργυρού και στις φυλακές Τρικάλων (όπου κρατούνται άλλα τρία μελή της ΣΠΦ) ο Γερ. Τσάκαλος (είναι καταδικασμένος και όχι υπόδικος και γι' αυτό δεν μεταφέρθηκε στον Κορυδαλλό). «Αυτή η νίκη βάζει με τον δικό της τρόπο μία ακόμα παρακαταθήκη στην επιδίωξη μας για πολιτική συμβίωση των μελών της ΣΠΦ εντός των τειχών και καταργεί την απομόνωση που θέλουν να μας επιβάλλουν», αναφέρουν στην ανακοίνωση.

■ 18 δισ. η πρώτη δόση προς τους τραπεζίτες

Ο Παπαδήμος υπενθυμίζει τη «μνημονιακή» ατζέντα

Με υμηττικό σχόλιο από τον Πόγκαλο, το οποίο έσπευσε να προσυπογράψει ο Αθραμόπουλος, σφραγίστηκε η τελευταία συνεδρίαση του υπουργικού συμβούλου της συγκυβέρνησης ΠΑΣΟΚ-ΝΔ υπό τον τραπεζίτη Λουκά Παπαδήμο. Παρά τη «διάχυτη συγκίνηση», όπως καταγράφηκε από τα παπαγαλάκια των αστικών ΜΜΕ, η συνεδρίαση κάθε άλλο παρά τυπική υπήρξε. Το υπουργικό συμβούλιο της συγκυβέρνησης ενέκρινε τη «χάρτα» με τα 77 μνημονιακά μέτρα που πρέπει μέχρι το τέλος του Ιούνη να εφαρμόσει η επόμενη κυβέρνηση (τη «χάρτα» είχε ετοιμάσει και διοχετεύσει στα ΜΜΕ το οικονομικό γραφείο του πρωθυπουργού, προκαλώντας μια μικρή ταροχή στα κομματικά επιπλεόντα, που την ξέπερασαν εντός 24ώρου) και αποφάσισε με κατεπείγουσα διαδικασία και με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου να δώσει «έναντι» 18 δισ. ευρώ, κάνοντας συμφωνίες με το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, προκειμένου να πάρουν από τον EFSF ομόλογα υψηλής πιστοληπτικής αξιολόγησης, με τα οποία θα αντλήσουν κεφάλαια από την EKT. Τα ποσά που θα πάρουν θα θεωρηθούν ως προκαταβολή έναντι των κεφαλαίων που θα αναθερμάνουν την απόκτηση ιδιόκτητης στρατηγικής σημασίας.

Στην εισαγωγική του ομιλία ο Παπαδήμος δεν παρέλειψε να προσφέρει την προεκλογική στήριξή του στα κομματα της συγκυβέρνησης, όχι μόνο σε ένδειξη ευχαριστίας για τη σύντομη πρωθυπουργική θητεία που του προσέφεραν, αλλά και με την ελπίδα ότι θα ξαναχρειαστούν τις υπηρεσίες του από βδομάδα («κεφάλαιο για τον τόπο» τον χαρακτήρισε ο Πόγκαλος και ο Αθραμόπουλος συγκατένευσε). Κατά τον Παπαδήμο, στις αυριανές εκλογές «κρίνεται ο στρατηγικός προσανατολισμός της Ελλάδας. Κρίνεται το μέλλον της χώρας τις επόμενες δεκαετίες και όχι απλώς το ποια κυβέρνηση θα σχηματιστεί μετά τις εκλογές. Είμαι όμως βέβαιος ότι οι αποφάσεις των πολιτών θα είναι στραμμένες στο αύριο και όχι στο χτες». Μένει να δούμε αν αυτού του τύπου η κινδυνολογική παρέμβαση θα βαρύνει στη ζυγαριά υπέρ των δυο κομμάτων της συγκυβέρνησης. Αυτό, βέβαια, δεν μπορεί να μετρηθεί, όμως ο Παπαδήμος το καθήκον του το έκανε.

Οπως είναι γνωστό, το ζήτημα της ανακεφαλαιοδότησης των τραπεζών μετά το «κούρεμα» των ομολόγων που έχουν στην κατοχή τους

δεν έχει διευθετηθεί οριστικά. Η επόμενη κυβέρνηση θα καθορίσει τον τρόπο με τον οποίο θα μπορούν οι ιδιώτες (δηλαδή οι κεφαλαιοκράτες-μεγαλομέτοχοι των τραπεζών) να συμμετάσχουν στην αύξηση του μετοχικού κεφάλαιου, προκειμένου να διατηρήσουν την κεφαλαιακή τους ισχύ στο νέο τραπεζικό τοπίο που θα διαμορφωθεί. Οταν λυθεί αυτό το ζήτημα, το οποίο τα κόμματα της συγκυβέρνησης δεν ήθελαν να ρυθμιστεί προεκλογικά, για να μην τους κάνει ζημιά, οι τράπεζες θα πάρουν το σύνολο των κεφαλαίων που έχουν διατεθεί γι' αυτές, τα οποία θα διαχειρίζονται οι τραπεζίτες και όχι το κράτος. Προ το παρόν, οι τέσσερις μεγάλες τράπεζες θα μοιραστούν τα 18 δισ. ευρώ, κάνοντας συμφωνίες με το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, προκειμένου να πάρουν από τον EFSF ομόλογα υψηλής πιστοληπτικής αξιολόγησης, με τα οποία θα αντλήσουν κεφάλαια από την EKT. Τα ποσά που θα πάρουν θα θεωρηθούν ως προκαταβολή έναντι των κεφαλαίων που θα αναθερμάνουν την απόκτηση ιδιόκτητης στρατηγικής σημασίας.

– Ως τα τέλη Ιουνή εισαγωγή μεταρρυθμίσεων «για να εξαλείψουμε τις ληξιπρόθεμες οφειλές και τα ελεύθερα στα ταμεία εφάπταξ». – «Περαιτέρω εξορθολογισμός των φαρμακευτικών δαπανών και της λειτουργικής δαπάνης των νοσοκομείων και προσδιορισμός των χρηματικών παροχών πρόνοιας». Δεν χρειάζεται να πούμε τι έχει να γίνει.

– «Η κυβέρνηση θεσπίζει φορολογική μεταρρύθμιση, η οποία αποσκοπεί στην απλοποίηση του φορολογικού συστήματος, στην εξόλειψη των απαλλαγών και των προνομιακών καθεστώτων». – «**«Η κυβέρνηση θεσπίζει φορολογική μεταρρύθμιση, η οποία αποσκοπεί στην απλοποίηση του φορολογικού συστήματος, στην εξόλειψη των απαλλαγών και των προνομιακών καθεστώτων».**

– «Η κυβέρνηση θεσπίζει φορολογική μεταρρύθμιση, η οποία αποσκοπεί στην απλοποίηση του φορολογικού συστήματος, στην εξόλειψη των απαλλαγών και των προνομιακών καθεστώτων». – Αύξηση της τιμής του ηλεκτρικού ρεύματος για νοικοκυριά και μικρές επιχειρήσεις ώστε να αντανακλούν «το αργότερο έως τον Ιούνιο του 2013, τις τιμές χονδρικής αγοράς, με εξαρέση τους ευπαθείς καταναλωτές».

Αυτή είναι μια μικρή σταχυλόγηση ορισμένων μετρών που αφορούν άμεσα τους εργαζόμενους. Η πυκνογραμμένη «χάρτα» των Παπαδήμου-Χαρδούζβαλη έχει έκτοιση εφτά σελίδων και περιλαμβάνει απίθανες λεπτομέρειες για κάθε πλευρά της κρατικής διοίκησης. Μέχρι και τροποποιήσεις στη λειτουργία της αστικής Δικαιοσύνης περιλαμβάνει. Αυτό δείχνει ότι ο έλεγχος από την τρόικα και τους μηχανισμούς της (που με το Μνημόνιο-2 πολλαπλασιάζονται σε προσωπικό) θα είναι ασφυκτικός. Μια μικρή γεύση πήραμε με την περιβόητη επιστολή του τροίκανού Ματίας Μορς προ τον Λοβέρδο, με την οποία του τράβηξε τ' αυτή και του υπενθύμισε ότι δεν έχει το δικαίωμα να κάνει τίποτα, αν προηγουμένως δεν ρωτήσει τους υπαλλήλους της τρόικας. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι ο Λοβέρδος αντέδρασε μετά από δύο μέρες και μόνο όταν είδε ότι ξεσκύθηκε ντόρος που του έκανε προεκλογική ζημιά (κάλεσε «κάθε συντάκτη επιστολής που απευθύνεται σε μένα, ως υπουργό Υγείας της Ελληνικής Δημοκρατίας, σχετικά με την εφαρμογή του προγράμματος –με τους όρους του οποίου συναίνεσα και τους οποίους τηρώνται σε βάθος της συμμετοχής της στην επιτάχυνση της εισαγωγής στην οργάνωση της φθηνότερων γεννόσημων φαρμάκων» (θα πήξουμε στις μαϊμούδες από Κίνα, Ταϊλάνδη κ.λπ., χωρίς ούτε τον στοιχειώδη έλεγχο)). Επιπλέον, θα απλοποιηθούν οι «διοικητικές και νομικές διαδικασίες για την επιτάχυνση της εισαγωγής στην οργάνωση της φθηνότερων γεννόσημων φαρμάκων» (θα πήξουμε στις μαϊμούδες από Κίνα, Ταϊλάνδη κ.λπ., χωρίς ούτε τον στοιχειώδη έλεγχο)).

– Εισαγωγή συστημάτων «αναλυτικής λογιστικής κόστους» σ

■ Σκάνδαλο Οικοδομικού Συνεταιρισμού Ηρακλείου

Ανοιχτό όχι μόνο το ιδιοκτησιακό, αλλά και ο δασικός χαρακτήρας της έκτασης

Στο σύντομο σχόλιο της προηγούμενης βθομάδας για την υπόθεση του Β' Παραθεριστικού Οικοδομικού Συνεταιρισμού Δασκάλων-Νηπιαγωγών Νομού Ηρακλείου γνωστοποιούσαμε ότι συνεχίζουμε την έρευνά μας, ότι συγκεντρώνουμε έγγραφα, ότι θ' ασχοληθούμε με το ιδιοκτησιακό και σύντομα θα επανέλθουμε. Η έρευνα απέδωσε πολύ σύντομα κι έτσι είμαστε σε θέση ν' ανακοινώσουμε, ότι βρήκαμε αρκετά έγγραφα, από τα οποία αποδεικνύεται ότι είχαμε απόλυτα δίκιο σε όσα γράψαμε στο πρώτο δημοσίευμά μας για την υπόθεση αυτή, που έχει χαρακτήρα σκανδάλου. Ο ισχυρισμός του γιατρού από το Ηράκλειο, που φέρεται ως ένας από τους ιδιοκτήτες της διεκδικούμενης αυτής έκτασης, ότι έχουμε γράψει ανακρίβειες, είναι ανυπόστατος, τόσο ως προς το χαρακτήρα της έκτασης όσο και ως προς το ιδιοκτησιακό της καθεστώς.

Στο πρώτο δημοσίευμά μας για τον χαρακτήρα της έκτασης γράψαμε μεταξύ άλλων: «Από την πληροφόρηση που μας δίνουν τα έγγραφα που έχουμε αυτή την στήμη στα χέρια μας δεν προκύπτει, ότι η έκταση αυτή έχει το χαρακτήρα που αναφέρεται παραπάνω και απαιτείται περαιτέρω έρευνα». Ο γιατρός από το Ηράκλειο, σε τηλεφωνική επικοινωνία που είχαμε, χαρακτήρισε αυτή την τοποθέτησή μας ανακριβή. Προκειμένου να θεμελιώσει τον ισχυρισμό του, μας απέκρυψε εκείνα τα έγγραφα (θα τα παρουσιάσουμε στη συνέχεια) από τα οποία επιβεβαιώνεται η θέση μας, ότι είναι ανοιχτό το ζήτημα του δασικού ή μη χαρακτήρα της έκτασης.

Ο γιατρός μας έστειλε μόνο τρία έγγραφα: α) Την απόφαση της Α' Επιτροπής Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων (ΑΕΕΔΑ). β) Τη βεβαίωση της Διεύθυνσης Δασών Ηρακλείου για τον χαρακτηρισμό της έκτασης, την οποία απέρριψε η ΑΕΕΔΑ. γ) Το έγγραφο της Διεύθυνσης Δασών, που πιστοποιεί ότι τελεσίδικησε η απόφαση 8/1992 της ΑΕΕΔΑ. Αποσιώπησε, όμως, πολλά από εκείνα που τον «καίνε», με την έννοια ότι καταρρέουν οι ισχυρισμοί του και οι ισχυρισμοί άλλων που εμφανίζονται ως ιδιοκτήτες. Διαπιστώσαμε ότι ο γιατρός μας κρύβει έγγραφα όχι από την αρχή της έρευνάς μας, αλλά όταν αυτή είχε προχωρήσει αρκετά. Παραθέτουμε ενδεικτικά μερικά απ' αυτά που αποσιωπήθηκαν από τον γιατρό:

– Στις 22/4/1994, ο τότε πρόεδρος του Β' Παραθεριστικού Οικοδομικού Συνεταιρισμού Δασκάλων και Νηπιαγωγών Ν. Ηρακλείου Μαν. Σωμαράς υπέβαλε αίτηση στη Διεύθυνση Δασών Ηρακλείου και ζητούσε πληροφορίες «σχετικά με την δυνατότητα ή μη χορήγησης της βεβαίωσης άρθρου 17 παρ. 4 ΓΔ

93/1987».

– Στις 4/5/1994, η Διεύθυνση Δασών Ηρακλείου έστειλε στη Γενική Γραμματεία Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΓΓΔΦΠ), στη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΓΔΑΠΔΦΠ), στη Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Δασικού Περιβάλλοντος (ΔΠΔΔΠ)-Τμήμα Νομικών Υποθέσεων, το έγγραφο με αριθμό πρωτοκόλλου 1417/4-5-1994. Με το έγγραφο αυτό η Διεύθυνση Δασών Ηρακλείου κάνει ένα σύντομο ιστορικό, υποβάλλει μια σειρά ερωτήματα και ζητά από την ΔΠΔΦΠ αν μπορεί να δώσει τη βεβαίωση που ζητά ο Οικοδομικός Συνεταιρισμός και που προβλέπεται από την παρ. 4 του άρθρου 17 του ΓΔ 93 του 1987.

– Στις 16/5/1994, η ΔΠΔΔΠ απάντησε στη Διεύθυνση Δασών Ηρακλείου με το έγγραφο 74541/4097.

– Στη συνέχεια, η Διεύθυνση Δασών Ηρακλείου απάντησε με το έγγραφο 1721/17-6-1994 στο Νομάρχη Ηρακλείου Γιάννη Παπατσάκωνα, για το αίτημα του Οικοδομικού Συνεταιρισμού να του χορηγηθεί η βεβαίωση που ζητούσε.

Τα τρία αυτά έγγραφα μας τα απέκρυψε ο ηρακλειώτης γιατρός. Παραθέτουμε μερικά αποστάσιμα, από τα οποία μένει εντελώς ξεκρέμαστος ο γιατρός, ενώ επιβεβαιώνονται οι θέσεις μας. Καταρχάς, θα αναφέρουμε τι προβλέπει η παρ. 4 του άρθρου 17 του ΓΔ 93, βεβαίωση με βάση την οποία αρνήθηκε να δώσει η Διεύθυνση Δασών Ηρακλείου απαντώντας στο Νομάρχη με το έγγραφο 1721/17-6-1994: «Σε κάθε δικαιοπραξία απόκτησης έκτασης από οικοδομικό συνεταιρισμό αναφέρεται βεβαίωση της αρμόδιας υπηρεσίας του υπουργείου ΠΕΧΩΔΕ ότι η συγκεκριμένη έκταση βρίσκεται σε περιοχή για οικιστική χρήση εντός εγκεκριμένων ορίων Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων ή Ζωνών Οικιστικού Ελέγχου ή άλλων σχεδίων ρύθμισης των χρήσεων γης».

◆ Απάντηση της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Δασικού Περιβάλλοντος στην Διεύθυνση Δασών Ηρακλείου Κρήτης: «Σε απάντηση στο πιο πάνω σχετικό σας γνωρίζουμε τα εξής: Σε ό, πι αφορά το ιδιοκτησιακό καθεστώς της έκτασης εμβ. 1.374.360 στρεμμάτων στη θέση Πελεκητά που διεκδικεί ο Β' Παραθεριστικός Οικοδομικός Συνεταιρισμός Δασκάλων Νηπιαγωγών ισχύουν τα 69349/2462/92, 77809/3528/25-92 και 80021/5246/26-6-92 έγγραφά μας... Σε ό, πι αφορά τον χαρακτηρισμό της έκτασης δεν υπάρχει δέσμευση από την 8/92 απόφαση της Α/θμιας Επιτροπής, αφού δεν τηρήθηκαν οι διατυπώσεις δημοσιότητας που αποτελούν απαραίτητη προϋπόθεση για την εξομοίωση του πληροφοριακού

εγγράφου (2366/29-6-92) με πράξη χαρακτηρισμού ώστε να κινηθεί η σχετική διαδικασία. Παρακαλούμε για τις ενέργειες σας».

Οπως βλέπουμε, η αρμόδια Διεύθυνση του υπουργείου Γεωργίας ανοιχτά αποφαίνεται ότι δεν ισχύει η απόφαση της Α' Επιτροπής Επίλυσης Δασικών Δασικού Περιβάλλοντος (ΔΠΔΔΠ) και καλεί τη Διεύθυνση Δασών Ηρακλείου να ενεργήσει άμεσα. Οπως, όμως, θα δούμε στη συνέχεια, ο τότε νομάρχης Γιάννης Παπατσάκωνας δεν δέχτηκε την εισηγηση της αρμόδιας Διεύθυνσης Δασών Ηρακλείου και παραμένει ο ζήτημα του χαρακτηρισμού της συγκεκριμένης έκτασης αυτής; Θα συνεχίσει και μετά απ' αυτές τις αποκαλύψεις ο γιατρός να μιλά για ανακρίβειες μας;

◆ Η Διεύθυνση Δασών Ηρακλείου (ΔΔΗ) ενήργησε άμεσα και με το έγγραφό της με αριθμό πρωτοκόλλου 1721/17-6-1994, απευθύνθηκε στον πολιτικό της προϊστάμενο, τον νομάρχη δηλαδή, υιοθετώντας τις θέσεις της αρμόδιας κεντρικής Διεύθυνσης του υπουργείου Γεωργίας, που ήθελαν πάση θυσία να βοηθήσουν τον Οικοδομικό Συνεταιρισμό. Την κατάπτυση απόφαση του νομάρχη Γιάννη Παπατσάκωνα μας ανέφερε ο γιατρός από το Ηράκλειο, αλλά δεν μας την έστειλε. Τη βρήκαμε, όμως, στο πλαίσιο της έρευνάς μας.

Οπως προαναφέραμε, ο ηρακλειώτης γιατρός μας απέκρυψε και άλλα έγγραφα. Δεν είναι μόνο ότι η απόφαση 8/92 της Α/θμιας Επιτροπής Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων είναι παράνομη, σύμφωνα με τη ΔΠΔΔΠ. Είναι και η εισήγηση της Διεύθυνσης Δασών Ηρακλείου προς τον νομάρχη να παρέμβει στη Β/θμια

σβητήσεων κατά της απόφασης 8/92 της Α/θμιας, ο προϊστάμενος κώλωνε και δεν έθεσε ζήτημα χαρακτηρισμού της έκτασης.

◆ Ο νομάρχης Ηρακλείου αγνόησε την πρόταση της ΔΔΗ, έδωσε την έγκριση να δοθεί η βεβαίωση του άρθρου 17 παρ. 4 του ΓΔ 93/1987 στον Οικοδομικό Συνεταιρισμό, με την προϋπόθεση να δοθεί από τον τότε υπουργό Γεωργίας Γ. Μωραΐτη δικαίωμα κτήσης, σύμφωνα με το άρθρο 50 παρ. 4 του νόμου 998/79, και κατέληξε στην απόφασή του με την άποψη ότι αρμόδιες Διεύθυνσεις για να δοθούν οι προβλέπομενες άδειες είναι η Διεύθυνση Πολιτικής Γης και η Διεύθυνση Χωροταξίας και Προστασίας Δασών Περιβάλλοντος (ΔΠΔΔΠ). Προφανώς, ο νομάρχης, ως κυβερνητικός υπόλληλος (ήταν διορισμένος), παρέκαμψε τις καθ' ύλην αρμόδιες Διεύθυνσεις, τη Διεύθυνση Δασών Ηρακλείου και τη Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Δασικού Περιβάλλοντος και έδρασε συντεταγμένα με τον Γενικό Γραμματέα Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος Γιάννη Σμιτάκο και τον υπουργό Γεωργίας, που ήθελαν πάση θυσία να βοηθήσουν τον Οικοδομικό Συνεταιρισμό. Την κατάπτυση απόφαση του νομάρχη Γιάννη Παπατσάκωνα μας ανέφερε ο γιατρός από το Ηράκλειο, αλλά δεν μας την έστειλε. Τη βρήκαμε, όμως, στο πλαίσιο της έρευνάς μας.

Ο προαναφέραμε, ο ηρακλειώτης γιατρός μας απέκρυψε και άλλα έγγραφα. Δεν είναι μόνο ότι η απόφαση 8/92 της Α/θμιας Επιτροπής Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων είναι παράνομη, σύμφωνα με τη ΔΠΔΔΠ. Είναι και η εισήγηση της Διεύθυνσης Δασών Ηρακλείου προς τον νομάρχη να παρέμβει στη Β/θμια

«Δεν έχει το θέο του» ο υπουργός Εργασίας Γ. Κουτρουμάνης. Δεν φτάνει πάντα εκπονήσεις εκπονήσεις χλιδώνες εργαζόμενους έξω από το καθεστώς των Βαρέων και Ανθυγεινών, τώρα ζήταε κάποιοι απ' αυτούς να πληρώσουν και νταβατζίλικι, μολονότι έχουν συμπληρώσει τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να συνταξιοδοτηθούν με το καθεστώς ΒΑΕ.

Μίλαμε για εργάτες και εργάτριες που έχ

■ Δώρο στις επιχειρήσεις και απόκρυψη της ανεργίας

Η «κινεζοποίηση» των εργαζόμενων έχει στον αντίποδά της την ενίσχυση με όλους τους τρόπους των κερδών των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Η νέα εφεύρεση ονομάζεται επέκταση του θεσμού της «μαθητείας» και στους απόφοιτους των τελευταίων 2-3 ετών της τεχνικής εκπαίδευσης κατά πρώτη προτεραιότητα, ενώ το πρόγραμμα σχεδιάζεται να επεκταθεί και στους απόφοιτους των άλλων εκπαιδευτικών βαθμίδων. Επισημαντικό δύναμικό, ενώ ταυτόχρονα το αστικό σύστημα καλύπτει την ανεργία των νέων, η οποία έχει εκτιναχθεί στα ύψη.

Το ξένο και ντόπιο κεφάλαιο μετρά ακόμη και τη μπουκιά των εργαζόμενων, όμως είναι γαλαντόμο όταν πρόκειται να αφεληθούν οι επιχειρήσεις και να αποφύγει το αστικό σύστημα κραδασμούς.

Γι' αυτό και το υπουργείο «διά βίου αμάθειας», με τη συγχρηματοδότηση του ΕΣΠΑ διαθέτει το ποσό των 15.500.000 εκατομ. ευρώ για να «αφεληθούν» 8.500 απόφοιτοι, εργαζόμενοι με καθεστώς γαλέρας για 6 μήνες επί 6 ώρες την ημέρα σε επιχειρήσεις που θα προσφέρουν θέσεις. Το σύστημα φροντίζει να απαλλάξει τους καπιταλιστές από κάθε επιβάρυνση. Γι' αυτό προσφέρει «υποτροφία» στους απόφοιτους που θα κάνουν χρήση της «μαθητείας» και ασφαλιστική κάλυψη.

■ Στο στόχαστρο τα διαπολιτισμικά σχολεία

Το υπουργείο Παιδείας έχει βάλει στο μάτι τα διαπολιτισμικά σχολεία και ο Περιφερειακός Διευθυντής Εκπαίδευσης Αττικής (που είναι και η περιφέρεια με τον μεγαλύτερο αριθμό προσφύγων και μεταναστών) δεχνεί περισσό ζήλο για να ανταποκριθεί, προσπαθώντας να βάλει λουκέτο σε όλα τα διαπολιτισμικά σχολεία της αρμοδιότητάς του.

Δεν αρκούν οι επιχειρήσεις σκούπα, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης των μεταναστών, η φαία συστηματική προπογάνδα ενάντια σ' αυτούς τους κολασμένους της γης, που κυνηγημένοι από φτώχεια και πολέμους έφτασαν στη χώρα μας ελπίζοντας σε μια καλύτερη ζωή. Το κράτος τώρα στρέφεται ενάντια στα διά τους τα παιδιά και προσπαθεί να τ' αποκόψει από κάθε είδους «αγκαλιά», σαν αυτή που τους προσφέρουν τα διαπολιτισμικά σχολεία.

Δούρειος ίππος για το λουκέτο στα διαπολιτισμικά σχολεία είναι το σχέδιο «Καλλικράτης», δεύτερος γύρος του οποίου αναμένεται με τη νέα σχολική χρονιά.

Τα σχέδια του υπουργείου Παιδείας και του Περιφερειακού Διευθυντή Εκπαίδευσης, ανέλαβε να υπηρετήσει με σχετική προβοκατόρικη αρθρογραφία το έντυπο του ακραιφνούς δεξιότροφου αστισμού «Καθημερινή».

Ως «συγκοινωνύτα δοχεία» καταγγέλλονται από την ΕΛΜΕ Νότιας Αθήνας, ο Περιφερειακός Διευθυντής Εκπαίδευσης και ο αρθρογράφος της Καθημερινής Λακασάς, ο οποίος στο άρθρο του χαρακτηρίζει τα διαπολιτισμικά σχολεία «γκέτο», «φράμπρικες χορήγησης παράνομων αδειών παραμονής σε αλλοδαπούς» και «εστίες ανομίας», και υποδεικνύονται οι μαθητές τους ως να «ζουν στα όρια της παρανομίας».

■ Ξεσάπωσαν και οι φροντιστηριάρχες

Μέσα στην τούρλα του Σαββάτου, του ξεσαλώματος των εργοδοτών όλων των ειδών, ξεσάπωσαν και οι φροντιστηριάρχες, των οπίσιων το προέδρειό του Συλλόγου τους (Ομοσπονδία Εκπαιδευτικών Φροντιστών Ελλάδας) επισκέφθηκε τον υπουργό Παιδείας Μπαμπινιώτη για να ζητήσει:

-Την αλλαγή του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας των φροντιστηρίων (προφανώς, δεν αρκεί το ότι χρόνια τώρα, ακόμη και στην προ Μνημονίου εποχή, οι φροντιστηριάρχες δεν καταβάλλουν τα δώρα χριστουγέννων και Πάσχα και τα επιδόματα αδείας στους εργαζόμενους εκπαιδευτικούς τους, δεν τους κολλούν όλα τα ένσημα, τους αμειβουν συστηματικά πολύ κάτω από τη συλλογική σύμβαση, τους τρομοκρατούν με την ύπαρξη μαύρης λίστας, κ.λπ.).

-Τη συμμετοχή στο τοιμπούσι από τα προγράμματα του ΕΣΠΑ.

-Την εφαρμογή του αμερικανόπνευστου συστήματος των «κουπονιών» (voucher system) στα φροντιστήρια. Δηλαδή, το υπουργείο Παιδείας να επιδίδει στις οικογένειες με κοινωνικά-οικονομικά κριτήρια «κουπονία» (κρατική χρηματοδότηση), τα οποία στη συνέχεια θα ακουμπούν στα μαργαζά των φροντιστηρίων, για τη «φροντιστηριακή εκπαίδευση» των παιδιών.

-Την καθέρωση ηλεκτρονικού μητρώου στους καθηγητές που κάνουν ιδιάτερα μαθήματα, ώστε οι «νόμιμες φροντιστηριακές μονάδες» να μην έχουν φύραμα και να τρώνε, χωρίς μεγάλες απώλειες, την πίτα των οικογενειακών προϋπολογισμών.

■ Φαρμακερά βέλη από μια αποτυχημένη υπουργό

Διώξεις από εισαγγελείς

Δε χάνει ευκαιρία η Άννα Διαμαντοπούλου να επιδεικνύει την αλαζονική και εκδικητική της συμπεριφορά απέναντι στους Πρυτάνεις, αφού αυτοί, μαζί με τους μαχόμενους φοιτητές, τους πανεπιστημιακούς καθηγητές και το διοικητικό προσωπικό των Πανεπιστημίων, της στρατιωτάρισαν το πολυτιμότερο πόνημά της, το νόμο-πλαίσιο.

Σε συνέντευξη που έδωσε πρόσφατα στον τηλεοπτικό ΣΚΑΙ, όντας υπουργός πλέον Ανάπτυξης, συμπεριφέρομενη και ως σκιώδης υπουργός Παιδείας, η φράση Άννα είπε: «Κανείς υπουργός δεν μπορεί να κάνει το χατίρι των Πρυτάνεων, οι οποίοι με θράσος 1.000 πιθήκων, ακόμα και σήμερα, λένε ότι αυτός ο νόμος που ψήφιστηκε με μεγάλη πλειοψηφία, δεν θα τον εφαρμόσουν...».

Και εισέπραξε αμέσως το καυστικό σχόλιο του προεδρείου της Συνόδου των Πρυτάνεων: «Η κα Διαμαντοπούλου, η οποία διακρίθηκε ιδιαίτερα ως υπουργός στην κατεδάφιση όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης, δεν εννοεί ακόμη και σήμερα να εγκαταλείψει την ιδέα ότι είναι ο Ατλαντας που κουβαλάει στους ώμους της την ελληνική παιδεία. Να είναι βέβαιη ότι ο χώρος της παιδείας αισθάνεται πολύ καλύτερα χωρίς αυτήν».

Το φαρμακερό σχόλιο της Διαμαντοπούλου ενόχλησε ακόμη και τον πασόκο Σταυρακάκη της ΠΟΣΔΕΠ, ο

οποίος βλέπει ότι η Διαμαντοπούλου με το ύφος και τις συνεχείς παρεμβάσεις της που δεν αφήνουν σε χλωρό κλαρί τον Μπαμπινιώτη, υποσκάπτει το κλίμα συναίνεσης, που προσπαθεί να δημιουργήσει ο νέος υπουργός Παιδείας με τις πανεπιστημιακές διοικήσεις, ευελπιστώντας ότι θα τις βάλει διά του «διαλόγου» μέσα στο βρακί της πλήρους εφαρμογής του νόμου-πλαισίου.

Εν τω μεταξύ διευρύνεται ο κύκλος των διώξεων ενάντια στους πανεπιστημιακούς καθηγητές, τους φοιτητές και το διοικητικό προσωπικό των ΑΕΙ, που ματαίωσαν με μαχητικές, δυναμικές ενέργειες τις εκλογές-παραδίσια των διορισμένων από τη Διαμαντοπούλου εφορευτικών επιτροπών, για την ανάδειξη των νέων Συμβουλίων διοίκησης.

Με ψήφισμά της η Πανελλαδική Συνάντηση Συλλόγων ΔΕΠ καταγγέλλει ότι: «Μετά τις κλήσεις σε προκαταρκτική εξέταση του Προέδρου και των μελών του ΕΣΔΕΠ, του Προέδρου του ΔΣ του Συλλόγου Διοικητικών Υπαλλήλων και φοιτητών συγκεκριμένων παρατάξεων στο ΑΠΘ, επίσης συναδέλφου και φοιτητών στο Πολυτεχνείο Κρήτης, κλήθηκε από την Εισαγγελία, στο πλαίσιο αυτεπάγγελτης κλήσης σε προκαταρκτική εξέταση, ο Πρόεδρος του Ενιαίου Συλλόγου Διδασκόντων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας ως δυνάμει μειοψηφηών. Ήταν υπεράσπιση του παράβαση του

άρθρου 183 του Ποινικού Κώδικα (Οποιος με οποιονδήποτε τρόπο προκαλεί ή διεγέρει δημόσια σε απειθεία κατά των νόμων ή των διαταγμάτων ή εναντίον άλλων νόμων διαταγών της αρχής τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριάντα ετών). Αφορμή για αυτό αποτέλεσε η ανακοίνωση της παράταξης «ΚΙΠΑΝ»(σ.ο. του Σταυρακάκη) στις 14/2/2012, η οποία δημοσιεύει ηλεκτρονικό μήνυμα ενημέρωσης του Προέδρου του Ενιαίου Συλλόγου Διδασκόντων Βασικών Συντεκτικών Επιτροπών της Ιωαννίνων. Φαίνεται ότι βρισκόσαστε μπροστά στο ξεδίπλωμα μιας ενιαίας επίθεσης σε όλους τους πανεπιστημιακούς χώρους.

Οι λυσσασμένες κραυγές των βαστάζων του συστήματος, οι διώξεις, αλλά και οι τρικλοποδιές και οι επιθέσεις φιλίας (του Μπαμπινιώτη) αποσκοπούν στη ματαίωση του αγώνα για την υπεράσπιση του δημόσιου Πανεπιστήμιου.

Να μην τους περάσει!...
Γιούλα Γκεσούλη

Ξετοπωσιά και γελοιότητα

Την υπουργό Ανάπτυξης και «σκιώδη» υπουργό Παιδείας Άννα Διαμαντοπούλου συνάντησαν ο πρόεδρος και αντιπρόεδρος του ΤΕΙ Σερρών για να της ζητήσουν την ένταξη του ΤΕΙ στα οφέλη του «αναπτυξιακού» νόμου. Τούτα θα τα εξαργυρώσουν με τις υπηρεσίες που προσέφεραν ως «πρόθυμοι», αναδεικνύοντας, πρώτοι αυτοί, Συμβούλιο διοίκησης στο Ιδρυμα, σύμφωνα με τα όσα προβλέπει ο νόμος-πλαίσιο της Διαμαντοπούλου, ο οποίος βάζει την αναπτυξιακό νόμο και όχι για εκπαίδευτικό ίδρυμα (αλλά αυτό είναι το νόμιμα της π

Δεν μιλάνε για σκοινί στο σπίτι του κρεμασμένου

Καυγάς μεταξύ «Ριζοσπάστη» και «Πριν» για ένα όφρο του Π. Παπακωνσταντίνου (στελέχους του ΝΑΡ και υποψήφιου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ) στην «Καθημερινή» (14.4.12). Το «Πριν» κατηγόρησε τον «Ριζοσπάστη» για χυδαία διαστρέβλωση του όφρου του Παπακωνσταντίνου, επειδή τουσύβλιασε το εν λόγω όφρο με όφρα στελεχών του ΠΑΣΟΚ, που επαινούν τη συμπόρευση του Μελανσόν με τον Ολάντ στο δεύτερο γύρο των γαλλικών προεδρικών εκλογών. Ο «Ριζοσπάστης» επανήλθε, παραβάτοντας επιλεγμένα αποσπάσματα από το όφρο του Παπακωνσταντίνου, με τη συμπλήρωση ότι «κανένα σχόλιο δε χρειάζεται».

Αν θυμόμαστε καλά, είναι από τις οπάνιες φορές (αν όχι η πρώτη), που το «Πριν» αναλαμβάνει να υπερασπιστεί την αρθρογραφία ορισμένων στελεχών του ΝΑΡ, που υπηρετούν τον αστικό Τύπο από επιλεκτες θέσεις, αρθρογραφώντας επιωνύμως σε συντηρητικά έντυπα, όπως η «Καθημερινή» (Παπακωνσταντίνου) και το «Εθνος» (Δελαστίκ). Απ' αυτή την άποψη, θεωρούμε δικαιωμένη τη δική μας πολεμική. Οι ανογνώστες της «Κυ γνωρίζουν ότι ουκ ολίγες φορές έχουμε στηλιτεύσει την αρθρογραφία των συγκεκριμένων δημοσιογράφων – στελεχών του ΝΑΡ. Ουδέποτε έχουμε πάρει απάντηση, ενώ έχουμε ακούσει – πάντοτε ανεπίσημα και στο ψηφιούστο – την άποψη ότι οι άνθρωποι είναι επαγγελματίες και εργάζονται στον αστικό Τύπο. Κι αν ακόμα δεχτούμε ότι δεν υπάρχει αισυμβίβαστο ανάμεσα στην ιδιότητα του πολιτικού στελέχους συλλογικότητας που δηλώνει κομμουνιστική-επαναστατική και στελέχους αστικού ΜΜΕ (για μας τέτοιο αισυμβίβαστο υπάρχει, γι' αυτό και κανένας σύντροφός μας δεν αναζήτησε δουλειά σε αστικά ΜΜΕ), το ενυπόγραφο όφρο δεσμεύει αυτόν που το υπογράφει και τον δεσμεύει υπό την πολιτική του ιδιότητα και όχι υπό την ιδιότητα του δημοσιογράφου. Τα πολιτικά στελέχη δεν μπορούν να έχουν πολλές ταυτότητες. Αναλαμβάνοντας το «Πριν» να υπερασπιστεί τον Παπακωνσταντίνου ως αρθρογράφο της «Καθημερινής», έρχεται να επιβεβαιώσει το ότι ο φευδεπίγραφος διαχωρισμός επαγγελματία δημοσιογράφου – πολιτικού στελέχους δεν υπάρχει.

Ο καυγάς «Πριν»-«Ριζοσπάστη» περί του αν διαστρέβλωθε ή όχι το όφρο Παπακωνσταντίνου δεν μας αφορά. Μπορούμε να πάμε κατευθείαν στο όφρο. Ο τίτλος του ήταν: «Ευρωπαϊκή Αριστερά: και όμως, κινείται!» και ο υπότιτλος: «Οι γαλλικές εκλογές ίσως εγκαίνιασουν αλυσίδα πολιτικών ανατροπών στην ΕΕ». Μη βιαστεί κανένας να πει ότι τους τίτλους δεν τους βάζει ποτέ ο δημοσιογράφος, αλλά η διεύθυνση της εφη-

μερίδας, γιατί εν προκειμένω το Τίτλος αντανακλά απόλυτα το περιεχόμενο του όφρου. Ο Παπακωνσταντίνου, μολονότι προσπαθεί να είναι κάπως συγκρατημένος, εκστασιάζεται με τις εκλογικές νίκες της ανά τον κόσμο της «Αριστεράς». Θεωρεί, για παράδειγμα, ότι «το πρώτο σοβαρό πλήγμα εναντίον του εδραιωμένου νεοφιλευθερισμού» ήρθε στα τέλη της δεκαετίας του '90, όταν «μια ολόκληρη ήπειρος, η Λατινική Αμερική, αλλάζει πρόσωπο καθώς μεγάλα κοινωνικά κίνηματα φέρνουν στην εξουσία την Αριστερά - είτε στην ήπια εκδοχή του Λουλά είτε στο πιο ριζοσπαστικό πρότυπο του Τσάρβεζ»!

Περνώντας στα σημερινά, αναρωτιέται μήπως ο κύκλος των εκλογικών νικών των συντηρητικών στην Ευρώπη φτάνει στο τέλος του και – αφού παραβλέψει εντελώς την πρόσφατη θριαμβευτική νίκη του συντηρητικού Ραχόι στην Ισπανία – απαντά: «Αν επαληθευτούν οι προβλέψεις που θελουν τον σοσιαλιστή Φρανσουά Ολάντ να επικρατεί στον δεύτερο γύρο της δημοτικής Μαΐου, η αλλογή φρουράς στο Ελιζέ θα μπορούσε να εγκαινιάσει αλυσίδα ανατροπών που θα αλλάξει το πολιτικό πρόσωπο της ΕΕ μέχρι τις γερμανικές και τις ιταλικές εκλογές του 2013! Για να μην παρεξηγήσει κανένας την κάπως ασαφή διατύπωση (δεδομένου ότι μιλά από λαϊκή γη του πολιτικού πρωτοπόρου της ΕΕ), στην αρμόδια αριστερά της ΕΕ, στην αρμόδια επόμενη παράγραφο εξηγείται: «Το ισχυρό ενδεχόμενο να αποκτήσει η Γαλλία το δεύτερο, μεταπολεμικά, σοσιαλιστή πρόεδρο μετά τον Φρανσουά Μιτεράν γεννά επιπλέον στις γραμμές δύον επιθυμούν να απαλλογεί η ΕΕ από το συντηρητικό δίδυμο "Μερκοζή" (Μέρκελ-Σαρκοζί) και τη δρακόντεια λιτότητα που αυτό επιβάλλει.

■ Φασισμός

Υπάρχει ιατρικό απόρριπτο; Υπάρχουν ανθρώπινα δικαιώματα; Οταν πρόκειται για παρίες της κοινωνίας μας, τίποτα δεν ισχύει. Γράφωμε προ καιρού για τη νέα μέθοδο της Αστυνομίας να διαπομπεύει ανθρώπους που συνέλαβε σε διαδηλώσεις ή επεισόδια, αναρτώντας φωτογραφίες τους στην ιστοσελίδα της και διοχετεύοντάς τις στα ΜΜΕ, τάχα για να δώσουν στοιχεία οι πολίτες. Στην περίπτωση της αλλοδαπής εκδιδόμενης γυναίκας, όμως, ξεπέρασαν κάθε προηγούμενο, στιγματίζοντάς την δημόσια και βγάζοντας στη φόρα στοιχεία του ιατρικού της φακέλου, που είναι απόρρητα για κάθε άνθρωπο.

Ζήτημα προστασίας οποιουδήποτε δεν ετίθετο πλέον, αφού η γυναίκα είχε συλληφθεί. Και στο κάτω-κάτω, η σεξουαλική συνεύρεση (η ελεύθερη ή επί χρήματοι) γίνεται με ατομική ευθύνη εκείνων που συνευρίσκονται. Είτε ήξερε η εκδιδόμενη γυναίκα ότι είναι οροθετική είτε δεν ήξερε, με προσωπική τους ευθύνη δεν χρησιμοποιούσαν προφυλακτικό όσοι κατέφευγαν στις υπηρεσίες της, άφα γνώριζαν πολύ καλά ότι παίρνουν το σχετικό ρίσκο. Για να είμαστε, όμως, δίκαιοι πρέπει να σημειώσουμε ότι στα κανάλια ακούσαμε μπάτσα να δηλώνει ότι η γυναίκα δεν γνώριζε τίποτα και πως έμαθε ότι είναι οροθετική από την αστυνομία. Κι όμως, αφού διαπομπεύτηκε, προφυλακίστηκε κιδώλιας με κατηγορίες σε βαθμό κακουργήματος!

Αυτά είναι τα αποτελέσματα της συνεργασίας Λοβέρδου-Χρυσοχοΐδη σε μια βάση καθαρά ρατσιστική-φασιστική. Καλλιεργούν το φόβο και τη ρατσιστική υστερία χωρίς να διστάζουν μπροστά σε τίποτα. Ούτε μπροστά στην καταπάτηση στοιχειωδών ανθρώπινων δικαιωμάτων.

λει. Εκ πρώτης όψεως, οι προσδοκίες δεν είναι αδικαιολόγητες: ο Ολάντ χαρακτηρίζει τον Σαρκοζί "πρόεδρο των πλουσίων", κατονομάζει ως εχθρό του "τον κόσμο του χρηματοπιστωτικού συστήματος", δεσμεύεται για φόρο 75% στα εισοδήματα άνω του ενός εκατομμυρίου και υπόσχεται ότι θα επαναδιαπραγματευθεί το επαχθές Δημοσιονομικό Σύμφωνο.

Βεβαίως, αφέσως μετά, ως γνήσιος οπορτούνιος που αρέσκεται στη διγλωσσία, σημειώνει ότι «υπάρχουν άπειροι λόγοι να αφιβάλλει κανές κατά πόσον ο άχρωμος Ολάντ θα τηρήσει τις προειδογικές του δεσμεύσεις εάν βεβαίως εκλεγεί», αφέσως μετά, δύναμης αναφέροντας ότι «η "αριστερή" ριτορεία του (σ.ο. Ολάντ) μαρτυρεί την κρίση της "Κεντροαριστεράς του Τρίτου Δρόμου", που αποδείχθηκε η άλλη όψη του νεοφιλελευθερισμού: της Κεντροαριστεράς του Σρέντερ, που εφάρμοσε πολύ σκληρότερη λιτότητα από τον Χριστιανοδημοκράτη Κολ, το Μπλερ που πολιτεύθηκε ως "Θάτοερ με παντελόνια" και του Ζοσπέν που έκανε περισσότερες ιδιωτικοποίσεις από τον γκαλοκό Ζιπέ». Και συνεχίζει ακάθετος: «Νέοι άνεμοι πνέουν και στην απέναντι ακτή της Μάργχης, όπως έδειξε η εκλογή του Εντ Μίλμπαν στην ηγεσία του Εργατικού Κόμματος. Ο 42χρονος πολιτικός κήρυξε την "επιστροφή στις εργαπτικές ριζές", αποδοκίμασε την πολιτική της ΕΕ μέχρι τις γερμανικές και τις ιταλικές εκλογές του 2013! Για να μην παρεξηγήσει κανένας την κάπως ασαφή διατύπωση (δεδομένου ότι μιλά από το πολιτικό πρωτοπόρο της ΕΕ), στην αρμόδια αριστερά της ΕΕ, στην αρμόδια επόμενη παράγραφο εξηγείται: «Το ισχυρό ενδεχόμενο να αποκτήσει η Γαλλία το δεύτερο, μεταπολεμικά, σοσιαλιστή πρόεδρο μετά τον Φρανσουά Μιτεράν γεννά επιπλέον στις γραμμές δύον επιθυμούν να απαλλογεί η ΕΕ από το συντηρητικό δίδυμο "Μερκοζή" (Μέρκελ-Σαρκοζί) και τη δρακόντεια λιτότητα που αυτό επιβάλλει.

Τι σημαίνουν όλ' αυτά; Οτι ο αρθρογράφος της «Καθημερινής» και πολιτικό στελέχος του ΝΑΡ προσπαθεί να τείσει τους αναγνώστες του ότι πρέπει να ελπίζουν στις νίκες παλιών και νέων σοσιαλδημοκρατών του λαφούντεν ήπιας της Εργατικής Εποχής. Οι 42χρονος πολιτικός κήρυξε την "επιστροφή στις εργαπτικές ριζές", αποδοκίμασε την πολιτική της ΕΕ μέχρι τις γερμανικές και τις ιταλικές εκλογές του 2013! Για να μην παρεξηγήσει κανένας την κάπως ασαφή διατύπωση (δεδομένου ότι μιλά από το πολιτικό πρωτοπόρο της ΕΕ), στην αρμόδια αριστερά της ΕΕ, στην αρμόδια επόμενη παράγραφο εξηγείται: «Το ισχυρό ενδεχόμενο να αποκτήσει η Γαλλία το δεύτερο, μεταπολεμικά, σοσιαλιστή πρόεδρο μετά τον Φρανσουά Μιτεράν γεννά επιπλέον στις γραμμές δύον επιθυμούν να απαλλογεί η ΕΕ από το συντηρητικό δίδυμο "Μερκοζή" (Μέρκελ-Σαρκοζί) και τη δρακόντεια λιτότητα που αυτό επιβάλλει.

Τι σημαίνουν όλ' αυτά; Οτι ο αρθρογράφος της «Καθημερινής» και πολιτικό στελέχος του ΝΑΡ προσπαθεί να τείσει τους αναγνώστες του ότι πρέπει να ελπίζουν στις νίκες παλιών και νέων σοσιαλδημοκρατών του λαφούντεν ήπιας της Εργατικής Εποχής. Οι 42χρονος πολιτικός κήρυξε την "επιστροφή στις εργ

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δώδεκα. Μεγάλη κατηφόρα...
Χρέος μας η αναπροπή. Φωτιά-τσεκούρι, τώρα!

Λευτεριά στη Βίκι (ποια Λέανδρος ρε;). Με μόνη προϋπόθεση να κελαπήσει, για να προσθέσει λίγη διασκέδαση στις γκρίζες και κούφιες μέρες.

Πέρασε και η «ημέρα της εργατικής τάξης» (πόσο τραγελαφικό και γκρότεσκο να τιμάς στις μέρες μας τους αγώνες για το οκτώρο!) και την ώρα που διαβάζετε αυτές τις γραμμές, εκατομμύρια ψηφοφόροι θα βρίσκονται ενώπιον της κάλπης ελπίζοντας σ' ένα δάμαμα. Που βέβαια δεν πρόκειται ποτέ να προκύψει ρίχνοντας χαρτάκια σε κουτιά (αμφότερα επινόησης των κρατούντων για να ανανέωνται και να διαιωνίζονται την εξουσία τους). Χωρίς ούτε καν την ελπίδα της αποχής αυτής

Από Δευτέρα «η τύχη σου αλλάζει»...

τη φορά, η εργατική τάξη θα συρθεί στον κορυφαίο χορό της αυταπάτης, με τρόπο που στ' αλήθεια χρήζει επιστημονικής διερεύνησης. Παντελώς ανοργάνωτη, δίχως πολιτική συνειδητοποίηση και εμφανή συναίσθηση του ιστορικού ρόλου της, προδομένη και ανεκπλήρωτη μέσα στις κρετινίκες διαδικασίες ανάθεσης, η εργατική τάξη δεν έχει να περιμένει απολύτως τίποτε από μια διαδικασία που γίνεται -συμβολικά; σαρκαστικά; την ημέρα που το εορτολόγιο γράφει «του παραλύου»!

«Η κοινή γνώμη -που δεν έχει χρόνο να εμβαδύνει- κρίνει πάντα σύμφωνα με τα φαινόμενα» (Monacien Alfonse Francois de Sade).

Η ειδησης δεν αφήνει περιδώρια και ίσως αποτελεί κατακεφαλιά για πολλούς: «Σε μια κίνηση με ιδιαίτερο συμβολισμό προχώρησε η Νέα Δημοκρατία, ανακοινώνοντας στην όγδοη δέση του ψηφοδελτίου Επικρατείας τον οικονομολόγο Θεόδωρο Λαμπράκη, γιο του αείμνηστου Γρηγόρη Λαμπράκη που δολοφονήθηκε το 1963 από το παρακράτο. Αν και με αριστερές καταβολές, ο Θεόδωρος Λαμπράκης ήταν υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος στις δημοτικές εκλογές του 2010 με τον συνδυασμό του δημάρχου Χαλανδρίου Γιώργου Κουράση, που είχε το χρίσμα της Ν.Δ., ενώ επί κυβερνήσεως Μητσοτάκη είχε διατελέσει σύμβουλος του τότε υπουργού Επικρατείας Μίκη Θεοδωράκη». Περιδώρια δεν αφήνει και η δήλωση του Θεόδωρου Λαμπράκη: «Είμαι ανεξάρτητος, δεν ανήκα ποτέ σε κάποιο κόμμα, είμαι ένας ελεύθερος πολίτης. Αφήστε που σιχαίνομαι τον ρατσισμό των χαρακτηρισμών, δεξιός...». Εκείνοι που πιστεύουν στην μετέπειτα ζωή, ας μάθουν κανένα νεότερο απ' τον πατέρα Λαμπράκη -έχει υγρασία εκεί; Πονάνε τα κόκαλα; Τρίζουν; και ας ενημερώσουν κι εμάς...

«Δεν ισχύει ότι καταστρέψαμε δήμεν τους όρους της επαναστατικής πολιτικής, επειδή προκαλέσαμε την καταστολή. Αυτά λέγονταν με ευκολία και τη δεκαετία του '70, όμως έχουν ελάχιστη σχέση με την πραγματικότητα. Και δίχως εμάς, οι κομμουνιστικές ομάδες δεν θα είχαν γράψει πάλι ούτε μια παράγραφο επαναστατικής ιστορίας. Το γεγονός ότι η αστυνομία χτυπάει δυναμικά δεν έχει να κάνει με εμάς, αλλά με το ότι το κράτος προσαστίζει την εξουσία του και κάθε φορά που εξωκοινοβουλευτικές ομάδες δρουν αποτελεσματικά και αμφισβητούν το μονοπώλιο της βίας του, αντιδρά με καταστολή. Το γεγονός ότι το αντιπυρηνικό κίνημα ή οι καταληψίες στέγησε έρχονταν μονίμως αντιμέτωποι με στρατιές αστυνομικών δεν οφειλόταν σ' εμάς, αλλά στο ότι είχαν προσβάλει ευαίσθητα σημεία του καθεστώτος» (Irmgard Moller - R.A.F.).

Πρωτομίνιστρες Κουίσιλινγκ, εκεί εξαντλείται η... ευφύΐα κι η φαντασία σους; Στο «από αυτές τις εκλογές κρίνεται το μέλλον της χώρας». Κρίμα ήζογια μου για τη μπαλόντα μπαρτζόλετα να σε χαρώ, που θα λέγαν και οι Ζακυνθινοί υπήκοοι. Ούφου ντου λούφου (αυτό το τελευταίο αξίζει να μεταφραστεί, γιατί σημαίνει «στα τσακίδια». Τα άλλα τ' αφήνουμε αμετάφραστα για τη γλωσσική μαγεία τους)...

«Άναγνωρίζω την αδυναμία μου να πετάξω, μα αυτό δεν σημαίνει πως πάντα θα σέρνομαι!» (Γιάννης Πολίτης - «Δώσε λουλούδια στους επαναστάτες που απέτυχαν»).

Ποιος σας έδωσε το δικαίωμα ρε γεγαμημένα και μ' άλλα ακκισμένα απομεινάρια του γένους των ανδρωπιδών να μου στέλνετε mails και sms; Και πόσοι από εσάς δα το κάνετε και την επόμενη βδομάδα; Γνωρίζόμαστε; Εχουμε καμιά παρτίδα και δεν το ξέρω; Είναι δυνατό να περιμένει ο πιδήποτε από την Κοκκινοσκουφίτσα το κρετινό μυαλό σας; Αει σιχτή ξεπούλημένα καδάριμα.

«Πάντα σε καλύβια και τρύπες μέναμε, δα καταφέρουμε λοιπόν να συνεχίσουμε εκεί μέσα για λίγο καιρό. Μην ξεχάτε όμως πως ξέρουμε και να χτίζουμε. Εμείς είμαστε εκείνοι που χτίσαμε τα παλάτια και τις πόλεις στην Ισπανία, στην Αμερική και σ' ολόκληρο τον κόσμο. Εμείς οι εργάτες μπορούμε να χτίσουμε καινούργια στη δέση τους, καινούργια και καλύτερα. Δεν φοβόμαστε τα συντρίμια. Τη γη εμείς θα την κληρονομήσουμε, γι' αυτό δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία. Ας κάνει η αστική τάξη τον κόσμο της κομμάτια προτού αποχωρήσει από τη σκηνή της ιστορίας» (Buenaventura Durruti).

Κοκκινοσκουφίτσα

■ 20ή συνεδρίαση Δευτέρα, 30.4.12

Ενας συνταξιούχος-μάιμος, ένας πρώην διοικητής της Αντιτρομοκρατικής που επέλεξε το ρόλο της Σφίγγας και μία υπεύθυνη ασφαλείας του Χρηματιστήρου, που προστάθησε απεγνωσμένα να κρύψει το βρόμικο ρόλο της, ήταν οι άξεις λόγου παρουσίες στη σημερινή συνεδρίαση του τρομοδικείου. Και οι τρεις αυτοί μάρτυρες -οι καθένας για διαφορετικό λόγο- αλλά και οι υπόλοιποι δέκα που κατέθεσαν επιβεβαίωσαν για μια ακόμη φορά την απόλυτη κενότητα του κατηγορητήριου, όχι μόνο για τους πέντε πενταετίας, σχεδόν καινούργιο δηλαδή, σήμερα κατέθεσε ότι το αυτοκίνητο θεωρήθηκε ολοσχερώς κατεστραμμένο και αποζημιώθηκε για την αξία του. Και τι αποδείχτηκε; Ότι δεν τον αποζημίωσε η ασφαλιστική εταιρία, αλλά η Νομαρχία, από τα ειδικά κονδύλια για «θύματα τρομοκρατίας»!

Με την έναρξη της διαδικασίας, ο πρόεδρος διάβασε τον κατάλογο των μαρτύρων του κατηγορητήριου που δεν έχουν προσέλθει σε προηγούμενες συνεδριάσεις και ξανακλήθηκαν, καθώς και τον κατάλογο των νέων μαρτύρων (όλοι προτάθηκαν από τα τρία μέλη του ΕΑ, πλην μιας μάρτυρα που κλήθηκε από τον εισαγγελέα), που με χιλιά βάσανα το δικαιοτήριο αποφάσισε να τους καλέσει. Από την πρώτη κατηγορία, από τους 19 μάρτυρες παρόντες ήταν οι τέσσερις, ενώ από τη δεύτερη κατηγορία, από τους 15 κλητευθέντες παρόντες ήταν οι εννιά. Δηλαδή, σε σύνολο 30 κλητευθέντων μαρτύρων προσήλθαν οι 13, ενώ άλλοι δύο δηλώθηκε ότι πλέον είναι αγνώστου διαμονής.

Ο Δημήτριος Τσιμογιάννης εμφανίστηκε συνοδευόμενος από την κόρη του, η οποία -όπως είπε- τον βοηθά, διότι έχει προβλήματα υγείας. Οπως αποδείχτηκε, όμως, καμιά βοήθεια δεν χρειάστηκε να του προσφέρει η εν λόγω κυρία, ενώ ο μάρτυρας παρίστανε ανεπιτυχέστατα τον βαριάκουν! Ανεπιτυχέστατα, διότι άκουγε φράσεις που εκφωνούνταν σχετικά χαρημάτων και έκανε πιάς δεν άκουγε άλλες που είχαν εκφωνηθεί σε ψηλότερη ένταση (αδιάψευτος μάρτυρας το δημοσιογραφικό μας καστερόφωνο, αλλά και η προσωπική μας επαφή με τον εν λόγω μάρτυρα, το πρώτο, στο καφέ της γωνίας, όπου καθόμασταν σε διπλανά τραπέζια και διαπιστώσαμε ότι συνομιλούσε σχεδόν ψιθυριστά με την κόρη του).

Ο εν λόγω μάρτυρας, λοιπόν, εμφανίστηκε σαν τραματίστης από τη ματαιωθείσα απότελεσμα της Βουλγαράκη (τότε που ο ΕΑ προδότησε το μηχανισμό λίγο πριν τον βρει ο αστυνομικός με τον ειδικό σκύλο, προκειμένου να μην υπάρχει κίνδυνος για κανέναν πληγέντα).

Ο πρόεδρος της Αντιτρομοκρατικής την περίοδο 2006-2008, υπήρξε Σφίγγα. Αρνήθηκε ν' αποκαλύψει ποιος παροκλούσθηκε σε περιοχή της Καρδίτσας, και μετά την αποδείχτηκε ότι ήταν αυτή με την οποία επικοινωνούσε να μείνουν μέσα στο κτήριο. Οι άνθρωποι που τραματίστηκαν στο υπουργείο Οικονομικών πήγαν κατευθείαν στο νοσοκομείο. Ο κ. Ματζούνης που δέχτηκε σφαίρες πήγε στο νοσοκομείο. Οι άνθρωποι που τραματίστηκαν στο υπουργείο Οικονομικών πήγαν κατευθείαν στο νοσοκομείο και κανένας τους δεν είπε να βγάλουν την καθαρίστρια και οι ίδιοι να μείνουν μέσα στο κτήριο. Εμφανίστηκε, λοιπόν, η κυρία Ανανίας που ήταν από την οποία ανέφερε ακόμα και το καρτοτηλέφωνο από το οποίο έγινε το τηλεφόνημα στην οποία ανέφερε ακόμα και το τηλεφόνημα (γωνία Μακεδονίας και Θερμοπύλων) και την οικρήβη ώρα που έγινε το τηλεφόνημα.

Ο περιβόητη Διονυσία Κοκκίνη ήταν υπεύθυνη ασφάλειας του Χρηματιστήρου και κλήθηκε επίσης με πρόταση των κατηγορούμενων. Λέμε περιβόητη, γιατί οι δύο σεκουριτάτες κατέθεσαν ότι ήταν αυτή με την οποία επικοινωνούσαν και τους είπε να βγάλουν την καθαρίστρια και οι ίδιοι να μείνουν μέσα στο κτήριο. Εμφανίστηκε, λοιπόν, η κυρία Ανανίας που ήταν από την οποία ανέφερε ακόμα και το τηλεφόνημα (είχε προηγηθεί, βλέπετε, ο προϊστάμενός της). Προσπάθησε, επί

KONTPA

ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ»

■ 15η συνεδρίαση
Παρασκευή, 27.4.12

Λιγότερο επεισοδιακή και πολύ σύντομη ήταν αυτή η συνεδρίαση, καθώς από την Τετάρτη 25 Απριλίη μπήκε στην απεργία πείνας των φρουλακισμένων μελών της ΣΠΦ και ο Γ. Νικολόπουλος. Ετσι, στο δικαστήριο παρευρέθηκε μόνο ο Μ. Νικολόπουλος.

Μετά την καθιερωμένη τακτική του προέδρου να διαβάζει τα ονόματα των κατηγορουμένων, των συνηγόρων υπεράσπισης και τελευταία τις δηλώσεις των τριών κατηγορουμένων απεργών πείνοις ότι δε θα παραισταθούν για λόγους υγείας και γ' αυτό ζη-

τούν την διακοπή της δίκης, πήρε το λόγο ο συνήγορος υπεράσπισης Φρ. Ρωγκούσης, ο οποίος στην αρχή της τοποθέτησε του ενημέρωσε το δικαστήριο ότι βγήκε η απόφαση επί των αιτημάτων των απεργών πείνας, αλλά δεν μπόρεσε να πάρει αντίγραφο, και ζήτησε σύντομη διακοπή της δίκης. Ο πρόεδρος Χ. Βρυνιώτης, ενώ γνωρίζει ότι και μ' αυτό το ρυθμό δε θα ξεπεραστεί το 18μηνο, αλλά και αν ξεπεραστεί δε θ' αποφυλακιστούν οι τεσσερις κατηγορούμενοι, γιατί έτσι αποφάσισαν οι κατασταλτικοί μηχανισμοί, συνέχισε στο ίδιο μοτίβο. Αστραψε και βρόντηξε, επαναλαμβάνοντας στους συνηγόρους, ότι μπορεί να συνεχιστεί η δίκη και με την απουσία των κατηγορούμενων, φτάνει να εκπροσωπηθούν απ' αυτούς.

Αυτή η προκλητική τοποθέτηση του πρόεδρου ανάγκασε τον Μ. Νικολόπουλο να πάρει το λόγο, να καυτηριάσει την τοποθέτηση του προέδρου και ν' απαιτήσει τη διακοπή της δίκης. Προειδοποίησε, δε, τον πρόεδρο να μη διανοηθεί να εφαρμόσει την απειλή του για συνέχιση της δίκης χωρίς την παρουσία των τριών συντρόφων του. Ο εισαγγελέας Ι. Λιακόπουλος φέρθηκε πιο έξυπνα από τον πρόεδρο. Δεν έθεσε κανένα ζήτημα για το αίτημα διακοπής της δίκης, προφορώντας για ν' αποφύγει την αντίδραση του Μ. Νικολόπουλου, και πρότεινε να συνεχιστεί η δίκη την Παρασκευή 11 Μάη, στις 9 το πρωί, πρόταση που τελικά δέχτηκε και το δικαστήριο.

τουργία του καπιταλισμού, και όχι για τις ανθρώπινες ζωές.

Ο τρίτος σεκουιριτάς, ο Χρ. Λύγκος, εμφανίστηκε εμφανώς ταραγμένος και τρομαγμένος. Προσπάθησε να καλύψει τις ευθύνες των προϊσταμένων τους, λέγοντας ότι δεν τους είπαν να μείνουν, αλλά να πάρουν τα κλειδιά και κάτι βιβλία και να φύγουν. Απλά, είπε, όταν πήγαν να φύγουν έγινε η έκρηξη. Εφτασε στο σημείο να πει πως ήταν στην έξοδο όταν έγινε η έκρηξη. Από την προανακριτική κατάθεσή του, όμως, δύτικος και των συναδέλφων του, προκύπτει ότι η έκρηξη τους βρήκε στο control room, εκεί που τους είπαν να παραμείνουν. Ήταν φανερό ότι ο άνθρωπος είχε «πιαστεί», για να μην επιτανάλβει τα ίδια με τους δύο άλλους συναδέλφους του. Εβλεπτες έναν άνθρωπο ύψους σχεδόν δυο μέτρων να μιλάει ψιθυριστά, ν' ακούγεται μετά βίας, να λέει και να ξελέει, εμφανώς ταραγμένος.

Τις αντιφάσεις του κατέδειξε στο σχόλιό του ο Ν. Μαζίώτης, ενώ η Ρ. Πούτα σημειώσεις πως πάσι, οικόμα κι αν δεχτούμε ότι λέει ολήθειο, ότι έπρεπε να κάνουν μερικές δουλειές και να φύγουν, εκείνο που αποδεικνύεται είναι πως ο χρόνος για τις διάφορες δουλειές που τους είπαν να κάνουν δεν έφτανε. Τους είπαν να κάνουν δουλειές που χρειάστηκαν περισσότερα από σαράντα λεπτά, αδιαφορώντας εντελώς για τις ζωές τους.

Οι υπόλοιποι μάρτυρες ήταν ή παντελώς αδιάφοροι ή επιβεβαιωτικοί στα ούσα υποστηρίζουν τα μελη του ΕΑ. Η Ελ. Ζητηρίδου κλήθηκε για να καταθέσει ότι έχασε το μηχανάκι της το οποίο χρησιμοποιήθηκε σε ενέργεια του ΕΑ, χωρίς η ίδια να γνωρίζει τίποτα. Η Φ. Ευσταθίου ήταν διευθύντρια στο Δημοτικό Σχολείο κοντά στο σπίτι του Βουλγαράκη. Η ίδια δεν ήταν παρούσα στην έκρηξη, τα παιδιά δεν είχαν αρχίσει να πηγαίνουν στο σχολείο και απλά έσπασαν μερικά τζάμια. Η Δ. Δημητρακοπούλου κατοικεί απέναντι από το ΑΤ Νέας Ιωνίας και άκουσε τους πυροβολισμούς και την έκρηξη της χειροβομβίδας. Ο Κ. Καλογριάς ήταν ταχυδρόμος

στην περιοχή της αμερικανικής πρεσβείας και είχε καταθέσει για ένα ύποπτο ζευγάρι. Και τι λέει οήμερα; Οτι το «ύποπτο» ζευγάρι ήταν μάλλον μοντέλα από ένα πρακτορείο που υπάρχει στην περιοχή, ότι έβγαζαν φωτογραφίες με φόντο την πρεσβεία, το μέγαρο μουσικής και το Λυκοβηττό, όπως κάνουν

προκληθόμεν ζημιές μόνο στο υπουργείο, σημείωσε με ένταση. Θύμισε, δε, ότι και αυτοί οι μάρτυρες κλήθηκαν από τους κατηγορούμενους και όντι από το δικαστήριο.

πανίθηκε ότι ο μάρτυρας είχε καταθέσει μένη απάντηση η συμφιλίζοντας ότι οι πρώτους πολλούς μάρτυρες ταραπούοιν τα γεγονότα. Στην επαγγελματία του διαπέραν ήταν οι πανίθηκε ότι ο μάρτυρας είχε καταθέσει μένη απάντηση η συμφιλίζοντας ότι οι πρώτους πολλούς μάρτυρες ταραπούοιν τα γεγονότα. Στην επαγγελματία του διαπέραν ήταν οι πανίθηκε ότι ο μάρτυρας είχε καταθέσει μένη απάντηση η συμφιλίζοντας ότι οι πρώτους πολλούς μάρτυρες ταραπούοιν τα γεγονότα. Στην επαγγελματία του διαπέραν ήταν οι πανίθηκε ότι ο μάρτυρας είχε καταθέσει μένη απάντηση η συμφιλίζοντας ότι οι πρώτους πολλούς μάρτυρες ταραπούοιν τα γεγονότα. Στην επαγγελματία του διαπέραν ήταν οι πανίθηκε ότι ο μάρτυρας είχε καταθέσει μένη απάντηση η συμφιλίζοντας ότι οι πρώτους πολλούς μάρτυρες ταραπούοιν τα γεγονότα.

έιται ένα κλήμα δαιμονιάς που να τίθεται αυτό το κλίμα στην ανέρχεται η λογική. Και να καταλαβαθμίσουμε την κανονικότητα της απόφασης της Αν. Καρακούλης, η οποία είχε κανθρωποποιήσει την πάνω σ' ένα και να παρατηρεί γύρω τον και τυχαίο, κατέβασε τίποτα τη μάρτυρανή ειρωνεία τον ειδικό της και αυτός, γελώντας τη στη μάρτυρα αντί τους κατηγορούματα, εφαρμητική απάντηση, σχόλιο της μάρτυρα θα μπορούσε να θυμηθεί ειδεί μια φορά χωρίς την απόφαση της Αν. Καρακούλης.

Τέλος, η Μ. Γκόγκου, καθαρίστρια στο κτίριο του Σαφαριάκη, που ψιλογραφήσαντη στο χέρι από την έκρηξη στο Χρηματιστήριο (η κατάθεσή της διαβάστηκε, καθώς η ίδια δεν βρέθηκε για να κληθεί), επιβεβαίωσε ότι η αιτούντρια δεν εκκένωσε τα κτίρια, όπως είχε υποδειχθεί ο ΕΑ με το τηλεφώνημά του. Ο εισαγγελέας ζήτησε αυτή τη μάρτυρα για αντιπεριστασμό, σχολίασε ο Ν. Μαζιώτης. Για ν' αποδειχεί ότι «εοις βάλαστε τη βόμβα, εοις φταίτε για όλων. Και όμως, η κατάθεση της μάρτυρα επιβεβαιώνει ότι η αιτούντρια δεν έκανε αυτό που έπρεπε, σχολίασε η Δ. Βαγιανού. Η μάρτυρας ήταν μόλις στον ημιόροφο, στην πλευρά της Λ. Αθηνών, όπου βρίσκονταν οι αιτούντρικοί. Αν ο χώρος είχε αποκλειστεί με επάρκεια, η μάρτυρας θα έπρεπε να έχει φύγει. Ομως δεν πήρε καν ειδηση ότι κάπτι θα γίνει!»

Σ. Καποδιέλος ήταν ολικού που έφτασε στην Απασχόλησής, ειδοτιτιβεβαιώσαν ότι βρήκε νέα κάδο σκουπιδών, ο οποίο το υπουργείο, περιπολικά, απέκλει- έγινε η έκρηξη δεν κινοιμιστική όμως, υπήρχε τέγου που βρήκε τη προανακριτική κατά-
ση, δεν βρέθηκε). Καθώς χρο και καμιά γωνιά να βασισθεί σ' ένα καινούργιο ξέ στο φρουρό του ου είπε «μη φοβάσαι, οι κι εγώ θα ειδοποιή-
νομία να λέει στον πο-
τπήνων τον στον κά-

πηγαίνε τον στον καρκινικά ο Ν. Μαζιώτης, που πήρε τη μετέφεση για ζημιές που τυνονομικός, γιατί η βόρμη στην εσοχή ώστε να γίνεται αποδοτική του.

Αρχισαν από χτες οι παραστάσεις της ανοικείωσης με τη Μηχανή Αμλετ του Χάινερ Μίλερ, ως σχόλιο περί της κοινωνικής χρησιμότητας των διανοούμενων, που στήθηκε στο κτίριο της «Κόντρας».

Οι θέσεις για τις τρεις πρώτες παραστάσεις έχουν εξαντληθεί. Σπεύσατε, λοιπόν, να κλείσετε θέσεις για τις παραστάσεις της Κυριακής 13 Μάη και του Σαββατοκύριακου 26 και 27 Μάρ.

Η ώρα ένορξης είναι 8.30 και θέσεις μπορείτε να κλείνετε στο τηλέφωνο 6975507005. Η είσοδος είναι ελεύθερη, όπως σε όλες τις πολιτιστικές εκδηλώσεις που γίνονται στην «Κόκκινη Στοά».

Στην παράσταση συμμετέχει ένας πολυμελής θίάσος ηθοποιών, χορευτών και μουσικών (11 άτομα), η μετάφραση είναι καινούργια (Βασιλης Ρενιέρης), η μουσική πρωτότυπη (Γιώργος Αξιώτης - Ιλάν Μανουάλ), όπως και τα βίντεο (Ελένη Γιώτη). Περισσότερα για την παράσταση, αλλά και για την ανοικείωση ως καλλιτεχνική κολεκτίβα που θέτει στον εαυτό της συγκεκριμένα καθήκοντα, μπορείτε να πληροφορηθείτε από το σάιτ της κολεκτίβας (www.anoikeiosi.gr). Γλούσσιο είναι επίσης το πρόγραμμα της παράστασης, που πέρα από άρθρα και σημειώματα των συντελεστών, περιλαμβάνει και το έναρχο

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΓΙΑΤΡΩΝ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΝΙΚΑΙΑΣ

Την 23/4/2012 διακομίσθηκε εκτάκτως στο Νοσοκομείο μας ο Γ.Κ., κραυγούμενος των φυλακών Κορυδαλλού, οπότε και υπέπεισαν στην αντίληψή μας τα εξής: Ο αισθενής μεταφερόταν δέσμιος πιοθάγκωνα, παρά το γεγονός ότι βρισκόταν στην 20ή μέρα απεργίας πείνας. Η συνοδεία του αποτελούνταν από 10 και πλέον αστυνομικούς, οι οποίοι είχαν καλυμμένα τα πρόσωπά τους με μαύρες κουκούλες και κρατούσαν επιδεικτικά βαρύ οπλισμό - αυτόματα πολυβόλα- ενώ οι εφημερεύοντες συνάδελφοι εξέτασαν τον αισθενή υπό τη στενή παρακο-

λούθηση αυτών των ατόμων.

Επειδή το ίδιο ακριβώς φαινόμενο έχει παρατηρηθεί επανειλημμένα στο παρελθόν στο Νοσοκομείο μας και μάλιστα 2 μέρες αργότερα στις 25/4, ακριβώς το ίδιο συνέβη και στην εφημερία του «Αττικού», όταν διακομίσθηκε ο επίσης απεργός πείνας Κ.Σ., καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι το φαινόμενο δεν είναι τυχαίο, και μάλιστα αφού τυχαίνει όλοι οι αναφερόμενοι ασθενείς να κατηγορούνται για παράβαση του Ν.187, του περίφημου «τρομονόμου», ο οποίος ουσιαστικά ποινικοποιεί τις πολι-

τικές απόψεις, ώστε να μιλάμε ουσιαστικά για πολιτικούς κρατουμένους.

Την ίδια ώρα που όλοι μας παρακαλούσθιμες έκπληκτοι στην τηλεόραση, όπως μας υγή, που εγκλημάτισαν απέναντι του ελληνικού λαού, διασπαθίζοντας ανευθυρίαστα το δημόσιο πλούτο, να μεταφέρονται στη φυλακή από την αστυνομία με ιδανικές συνθήκες, με διακριτική παρουσία των αστυνομικών ή και χωρίς χειροπέδες, μια τέτοια συμπεριφορά και μεταχειριση ασθενών, σε ένα δημόσιο Νοσοκομείο, προκαλεί την οργή και την αγανάκτηση.

Εμείς οι Γιατροί του Γενικού Κρατικού Νοσοκομείου Νίκαιας, καταγγέλλουμε τέτοια φαινόμενα και πρακτικές που προσβάλλουν την προσωπικότητα τόσο των ασθενών μας, όσον και ημών των ιδιων που υποχρεωνόμαστε να εκτελούμε το λειτούργημά μας κάτω από τέτοιες απαράδεκτες συνθήκες και δηλώνουμε δεν θα επιτρέψουμε στο εξής να μετατραπεί το Νοσοκομείο μας, σε θέατρο επιδειξής κρατικής αυθαιρεσίας και βαριωβαρότητας.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ 30/4/2012

ΚΟΝΤΡΑ

Μια απόφαση με ξεχωριστή φιλοσοφία...

Εκτός από τη διοικητική αερεβαιότητα στην ΠΑΕ Παναθηναϊκός, οι πράσινοι οπαδοί έχουν να «διαχειριστούν» και το θέμα με το ιδιοκτησιακό καθεστώς της Λεωφόρου. Την Πέμπτη 26/4, στη συνεδρίαση του Οργανισμού Ρυθμιστικού Σχεδίου της Αθήνας, αποφασίστηκε να υπάρξει θετική γνωμοδότηση του Οργανισμού, προκειμένου να εκπονηθεί σχέδιο προεδρικού διατάγματος στο οποίο θα προβλέπεται η άμεση κατεδάφιση της Λεωφόρου. Στη συνεδρίαση έδωσαν το παρών και εκπρόσωποι του Δήμου Αθηναίων και της κατασκευαστικής εταιρίας του Μπάμπη Βωβού, οι οποίοι συμφώνησαν με τη συγκεκριμένη πρόταση, αφού αν υιοθετηθεί και από την κυβέρνηση ανοίγει ο δρόμος για την κατασκευή του εμπορικού κέντρου στο Βοτανικό, ανεξάρτητα από την ανέγερση ή όχι του γηπέδου του Παναθηναϊκού. Από την πλευρά του Ερασιτέχνης Παναθηναϊκός καλεί στα όπλα τους οπαδούς της ομάδας και στέλνει προς κάθε κατεύθυνση το μήνυμα, ότι όποιος προσπαθήσει να παίξει με το γηπέδο της Λεωφόρου και να βλάψει τα συμφέροντα του συλλόγου θα έχει τεράστιο κόστος.

Από την αρχή της «σύλληψης» της ιδέας για την ανέγερση του νέου γηπέδου, ήταν φανερό ότι η δήλη υπόθεση ήταν μια εμπορική συμφωνία ανάμεσα στον Παναθηναϊκό και τον Βωβό, με την ευγενική διευκόλυνση του Δήμου Αθηναίων. Αρχικά όλες οι πλευρές ήταν ενωμένες για την επίτευξη του στόχου, όταν όμως, μετά από την προσφυγή κατοίκων της περιοχής, στράβωσαν τα πράγματα για την ανέγερση του εμπορικού κέντρου, η κάθε πλευρά τράβηξε τον δικό της δρόμο, προσπαθώντας να εξασφαλίσει τα συμφέροντά της. Ο Δήμος Αθηναίων είχε από την αρχή ταχθεί με το μέρος του Βωβού και οι αναγνώστες της στήλης θα θυμούνται τις προσπάθειες του δημάρχου Νίκητα Κακλαμάνη να μη βγει αντισυνταγματική η ανέγερση του εμπορικού κέντρου, γεγονός που θα έθετε σε κίνδυνο τη «Διπλή Ανάπτυξη» και θα άφηνε εκτεθειμένο το Δήμο Αθηναίων.

Την περίοδο εκείνη ο Παναθηναϊκός ζύσε τη «χρυσή» εποχή της πολυμετοχικότητας και διέθετε ισχυρή διοί-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

κηση, με αποτέλεσμα οι ενέρ-

γιες του Κακλαμάνη να μην έρχονται σε ανοιχτή σύγκρουση με το πράσινο στρατόπεδο. Είχε διαμορφωθεί ένα άτυπο μορατόριο, με τους πράσινους να ανέρχονται ορισμένες προσπάθειες του δημάρχου στην κατεύθυνση ξεμπλοκαρίσματος του έργου. Αυτές οι ενέργειες δεν καρποφόρησαν και, σε συνδυασμό με την οικονομική κρίση και τα διοικητικά προβλήματα της πράσινης ΠΑΕ, το έργο έμεινε στο περιθώριο, περιμένοντας να έρθουν καλύτερες μέρες. Και ενώ όλοι έδειχναν να έχουν ξεχάσει το γήπεδο, το εμπορικό κέντρο και τη «Διπλή Ανάπτυξη», με τις ενέργειες του Οργανισμού Ρυθμιστικού Σχεδίου της Αθήνας, το θέμα ξαναέρχεται στο προσκήνιο και μάλιστα με αρκετά «δυναμικό» τρόπο, αφού αν υπογραφεί το προεδρικό διάταγμα που ετοιμάζεται η κατάσταση αλλάζει ύρδην σε βάρος του Παναθηναϊκού.

Από την πλευρά του ΥΠΕΚΑ, του Δήμου Αθηναίων και του Βωβού, η διαμάρχη ανάμεσα σε Τζίγγερ και Βγενόπουλο για το ιδιοκτησιακό καθεστώς της πράσινης ΠΑΕ ήταν η καλύτερη αφορμή για να ξανανοίξουν το θέμα. Ο Βγενόπουλος το τελευταίο διάστημα έχει κάνει σημαία του τις «εκκρεμότητες» που κατά τη γνώμη του υπάρχουν στη σύμβαση της ΓΗΠΕΛ και καλεί τον Τζίγγερ να δεσμευτεί ότι θα τις αναλάβει, ως προϋπόθεση για να πάρει τις μετοχές της ΠΑΕ Παναθηναϊκός. Αυτό ακριβώς το γεγονός εκμεταλλεύτηκαν ο Καμίνης και η παρέα του για να «σύρουν» στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων τους πράσινους. Το σκεπτικό τους είναι πολύ απλό. Αφού ένα από τα ηγετικά στελέχη του Παναθηναϊκού και πιθανός ιδιοκτήτης της ΠΑΕ παραδέχεται ότι υπάρχουν όροι στη συμφωνία, που αφήνουν έκθετη την ομάδα και είναι πιθανόν να την οδηγήσουν να πληρώσει μεγάλα ποσά σε ρήτρες, προβάλλουν το επιχείρημα ότι υπάριτος για την αποτυχία της «Διπλής Ανάπτυξης» είναι ο Παναθηναϊκός. Επί της ουσίας, αυτό που προσπαθεί να πετύχει ο Καμίνης είναι μια νέα συμφωνία με τους πράσινους, αφού με βάση την αρχική συμφωνία ο Δήμος Αθηναίων βρίσκεται σε πολύ δύσκολη

βάση και κινδυνεύει να πληρώσει αρκετά υψηλή ρήτρα, αν τελικά δεν προχωρήσει το project της «Διπλής Ανάπτυξης».

Προσπαθεί ο δημάρχος να δημιουργήσει νέα δεδομένα που να τον βγάζουν από τη δύσκολη θέση, όμως πολύ δύσκολα θα τα καταφέρει, αφενός γιατί οι συνεργάτες του, Βωβός και Παπακωνσταντίνου, δεν έχουν τη δύναμη του παρελθόντος και αφετέρου γιατί, παρά τις μεταξύ τους διαφορές, οι αντιμαχήμενες πλευρές στον Παναθηναϊκό, όπως η προπονητής της ομάδας θα είναι ο βοηθός του Τίτο Βιλανόβα. Η διοίκηση των μπλασιγκράνα αποφάσισε να μείνει πιστή στις αρχές και τη φιλοσοφία του σύλλογου και επέλεξε τον πιο άμεσο συνεργάτη του Γκουαρδιόλα για να συνεχίσει το έργο του. Ο πρώην και ο νυν προπονητής είναι φίλοι από το 1984, όταν πρωτογράφηκαν στη Μασία (ποδοσφαιρική ακαδημία της Μπαρτσελόνα) και τα τελευταία πέντε χρόνια δημιούργησαν ίσως την καλύτερη ομάδα στην ιστορία του συγχρόνου ποδοσφαίρου. Σε μια εποχή που ο επαγγελματικός αθλητισμός έχει σαρώσει τα πάντα, η συγκεκριμένη απόφαση θυμίζει κάτι από τις πολιές καλές εποχές, όταν η φανέλα, τα ιδανικά και η ιστορία της ομάδας έμπαιναν πάνω από τους τίτλους και τις ρεαλιστικές επιχειρηματικές λύσεις, και αποτελεί ύμνο στη φιλοσοφία ενός ξεχωριστού συλλόγου. Αν και είναι πολύ δύσκολο για οποιονδήποτε προπονητή να ξεπεράσει τα επιτεύγματα του Γκουαρδιόλα, αν ο νέος προπονητής καταφέρει και διατηρήσει ανταγωνιστική την ομάδα, στηριζόμενος μάλιστα σε σημαντικό βαθμό σε παίχτες που προέρχονται από τα σπλάχνα της, τότε θα έχουμε την απόλυτη νίκη της φιλοσοφίας του καταλανικού συλλόγου. Και για πολλούς (ανάμεσα σε αυτούς και η στήλη) αυτή η νίκη έχει πολύ μεγαλύτερη σημασία από μια επιτυχημένη ποδοσφαιρική επένδυση, από ένα μεγάλο τίτλο και από την οποιαδήποτε ρηξικέλευθη αγωνιστική τακτική, αφού θα σημαίνει την επικράτηση του ποδοσφαίρου κόντρα στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο.

Μόνον ο Βερτόφ

Δυστυχώς, οι νέες ταινίες που βγαίνουν στις αίθουσες αυτήν την εβδομάδα είναι πραγματικά εντελώς αδιάφορες. Πρόταση της στήλης είναι η επανακυκλοφορία της κλασικής – και μιας από τις κορυφαίες στην ιστορία του κινηματογράφου – ταινίας του Τζίγκα Βερτόφ «Ο άνθρωπος με την κινηματογραφική μηχανή», που παίζεται στο θερινό κινηματογράφο Capitol Ζέρυρος.

Πρόκειται για τη σημαντικότερη ίσως ταινία του πρωτόπορου αυτού σκηνοθέτη, μια σοβιετική ταινία του 1929. Σ' αυτήν, ο Βερτόφ μας παρουσιάζει μια νέα – για τα δεδομένα της τότε εποχής – άποψη για τον κινηματογράφο, η οποία τον καθιστά μάτι: ο φακός είναι επέκταση του ανθρώπινου ματιού. Η ταινία αυτή με ένα τρόπο αποτελεί τον προπομπό των ντοκιμαντέρ και είναι πολύ επηρεασμένη από το έργο του Μογιακόφσκι και των ρώσων φουτουριστών. Η ταινία δε χρειάζεται πολλές συστάσεις, καθώς είναι ένα από τα κινηματογραφικά αριστουργήματα που βλέπεται και ξαναβλέπεται με την ίδια απόλαυση. Οχι μόνο για την πρωτοπόρα κινηματογραφική της σύλληψη και τεχνική, αλλά και για το θέμα της, καθώς ο Βερτόφ υπείνει την οικοδόμηση του σοσιαλισμού, δίνοντάς μας με εκπληκτικό τρόπο εικόνες από τη νέα ζωή του νικηφόρου προλεταριάτου, 12 χρόνια μετά την Οκτωβριανή Επανάσταση. Από την άποψη αυτή, μολονότι γυρίστηκε το 1929, «Ο άνθρωπος με την κινηματογραφική μηχανή» είναι πάντοτε επικαιρός. Ιδιαίτερα σήμερα, που το προλεταριάτο ζεγτείται και φέρεται από λαοπλάνους αστούς πολιτικούς, πολιτικά και ταξικά ανοργάνωτο, ανήμπτορ να ορθώσει μια στοιχειώδη αντίσταση στη σφραγίδη επίθεση του κεφαλαίου.

Επιπλέον, στην Ταινιοθήκη της Ελλάδας, από τη Δευτέρα 7/5 έως την Κυριακή 13/5, θα πραγματοποιηθεί η «9η Διεθνής Συνάντηση Αρχαιολογικής Ταινίας του Μεσογειακού Χώρου...» και πέρα από τη Μεσόγειο». Με αρχαιολογικές ταινίες από 15 χώρες, ταινίες κινουμένων σχεδίων μικρού μήκους και ειδικές προβολές (ανάμεσα στις υπόλοιπες ταινίες θα προβληθεί και το ντοκιμαντέρ του Ορσον Ουελς «Τέσσερις άντρες στη σχέδια»), το πρόγραμμα αυτής της συνάντησης είναι αρκετά πλούσιο για όσους φυσικά δείχνουν ενδιαφέρον για την αρχαιολογία και την ιστορία. Το πρόγραμμα και την περιγραφή των ταινιών θα τις βρείτε στο σάιτ της Ταινιοθήκης της Ελλάδας.

■ ΧΡΗΣΤΟΥ ΔΗΜΑ

Poker Face

Η καινούρια ταινία του Χρήστου Δήμα (Νήσος) δεν είναι κάτι άλλο απ' αυτό που περιμέναμε. Μια ρομα-

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Κι οι πρόγονοί μας εργάτες, τρομοκράτες ήταν κι αυτοί

Μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα, είν' η κάλπη σου

«Ο καπιταλισμός είναι πολεμικός όρος. Αρχικά χρησιμοποιήθηκε από τη γερμανική σχολή: Δίχως πρόθεση εχθρικού ή ευνοϊκού υπονοούμενου, χαρακτήριζε μια οικονομική περίοδο κι ένα ορισμένο σύστημα παραγωγής και ανταλλαγής. Στη συνέχεια όμως, ο Καρλ Μαρξ και οι μαρξιστές πήραν αυτή τη λέξη και τη ρίξαν στην κονίστρα των κοινωνικών συγκρούσεων. Εκτότε φορτίστηκε με μια εκρηκτικότητα από την οποία ποτέ δεν κατάφερε να απαλλαγεί» (Φρανσουά Περρού: «Ο καπιταλισμός», Παρίσι, 1948)

◆ Αν άλογο ανάλογο, αν άλλο ώρα ανάλογω (η λογική των εκλογών).

◆ Το περί κοινοβουλευτισμού απόσπασμα στο προηγούμενο τεύχος από την «Κομμουνιστική Αποχή Φράξια του Ιταλικού Σοσιαλιστικού Κόμματος - 1920».

◆ Δηλαδή οι εργάτριες του σεξ δεν μπορεί να κόλλησαν AIDS από τους πελάτες; (Αειντε, πια!).

◆ «Ψηφοδέλτια σταύρωνα, κι όλη νύχτα καύλωνα».

◆ «Οι πολιτικές οικονομικής σταθεροποίησης και διαρθρωτικών αλλαγών μπορεί να προκαλέσουν κοινωνικές ταραχές, ακόμα και να θέσουν σε κίνδυνο την ομαλότητα των χωρών... Πράγματι, όπου τέθηκε θέμα διαρθρωτικών αλλαγών, οι διεθνείς οργανισμοί (ΔΝΤ, Παγκόσμια Τράπεζα κ.λπ.) απαίτησαν δραστική μείωση των βασικών δημόσιων δαπανών. Αυτό έκανε αντιδημοφιλείς τις κυβερνήσεις, οι οποίες, σε περίπτωση ταραχών, κατέφευγαν στην καταστολή πολλαπλασιάζοντας το πολιτικό κόστος. Η εφαρμογή προγραμμάτων διαρθρωτικών αλλαγών σε δεκάδες χώρες κατά τη διάρκεια του

Κώδων κινδύνου για την ανεργία, που θα ξεπεράσει το 22% το 2012

1.300.000 οι άνεργοι, σύμφωνα με το INE – Τις 500.000 πλησιάζουν οι απλήρωτοι

Μετά τις κάλπες ανοίγει θέμα 50.000 απολύσεων στον κρατικό τομέα

Ας μας εξηγήσουν, λοιπόν, πώς η ψήφος μπορεί να αντιμετωπίσει αυτούς τους δύο καρκίνους...

1980 έδειξε ότι είχαμε παραμελήσει την πολιτική διάστασης του ζητήματος. Πιεζόμενες από απεργίες, διαδηλώσεις, ακόμα και εξεγέρσεις, πολλές κυβερνήσεις αναγκάστηκαν να διακόψουν ή να περικόψουν σημαντικά τα προγράμματα αυτά. Ετοιμαγκαστήκαμε να αναγνωρίσουμε ότι η οικονομική επιτυχία της διαρθρωτικής αναπροσαρμογής εξαρτάται από τη δυνατότητα πολιτικής πραγματοποίησής της... Ενα βασικό συμπέρασμα είναι ότι, σύμφωνα με στατιστικές που στηρίζονται στη μελέτη δεκάδων χωρών επί μια δεκαετία, το πολιτικό κόστος διαφοροποιείται ανάλογα με τα μέτρα. Πρόκειται για ένα πολύ σημαντικό συμπέρασμα, διότι σημαίνει πως μπορεί μέσα από τη μελέτη των μέ

τρων και των αντιδράσεων να εκπονηθεί ένα βέλτιστο πολιτικό πρόγραμμα, δηλαδή ένα πρόγραμμα που θα ελαχιστοποιεί τους κινδύνους». (ΟΟΣΑ, Τετράδια πολιτικής οικονομίας, τεύχος 13, 1996).

◆ Καλή η πρωτομαγιάτικη προεκλογική συγκέντρωση του Περισσού στη Χαλυβουργία. Μόνο που δεν περιλαμβανει απολογισμό της απεργίας (:).

◆ Ανεξόφλητες οφειλές 2012 (πρώτο τρίμηνο) προς ΔΕΗ: αύξηση 350 εκ. ευρώ. Δηλαδή, από Δεκέμβρη 2010 (820 εκ.) στα 1160 εκ. τέλος Μάρτη 2012. Οι ανεξόφλητες οφειλές νοικοκυριών από 440 εκ. στα 760 εκ. το ίδιο διάστημα. (Πηγή: Καθημερινή, Οικονομία, 14-15/4/12). Αύξηση της φτώχειας; Μπασ-

α! (Ομως η απάντηση είναι μέχρι στιγμής «Μπεεεε») – Για τον συντάκτη (ή επιμελητή) του άρθρου της Καθημερινής: στην ελληνική γλώσσα οι χιλιάδες ΔΕΗ παίρνουν κόμμα αλλά τελεία...

◆ Για τη στήριξη του Κ. Καζάκου στον Περισσό θα υπενθυμίσουμε παλιότερη δημοσίευση της Κόντρας με τίτλο «Είναι πολλά τα λεφτά, Κώστα». ◆ «Η αρχή για μια μεγάλη Αριστερά» (Αυγή, 2-5-12). Χίμαιρες... ◆ Το θέμα δεν είναι αν πέθανε το τελευταίο ιδρυτικό στέλεχος των Σαντινίστας, αλλά τι ρόλο βάρος μετά την αρχική φάση στη Νικαράγουα. ◆ «Γιορτή βιβλίου»: για ποιους;

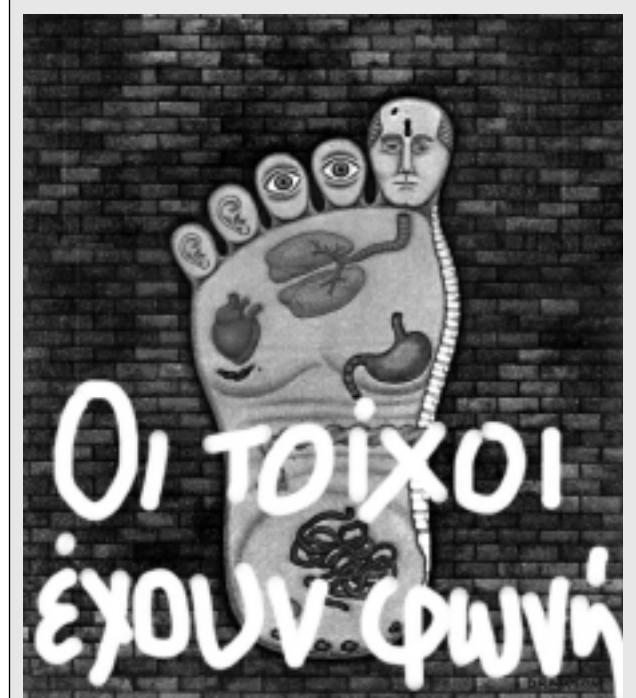
Βασίλης

■ Δείξε μου το φίλο σου...

«Νομός Ηλείας: προεκλογικές αθλιότητες από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ», ήταν ο τίτλος σχολίου στο «Ριζοσπάστη» της περασμένης Πέμπτης. Σύμφωνα με το σχόλιο, μέλη και στελέχη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ «διακινούν αθλιότητες περί εκλογικής συνεργασίας με το Λ.Α.Ο.Σ. στο νομό Ηλείας» και «απάντηση στις συκοφαντικές επιθέσεις στο ΚΚΕ δίνει με γραπτή του δηλώση, ο υπουργός βουλευτής του Κόμματος στο νομό Κώστας Καζάκος».

Δεν γνωρίζουμε τι είπαν ή έγραψαν τα μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, όμως η απάντηση Καζάκου είναι πραγματικό περιβόλι. Αναφέρει ότι ο υπουργός του ΛΑΟΣ Κ. Αβραμόπουλος «είναι ένας γνωστός μου Ηλείος δημοσιογράφος, ο οποίος είχε την καλούσνη να μου αποστείλει το νέο του βιβλίο... Δεν θα μπορούσα να αρνηθώ την παρουσία μου σε μια τέτοια πολιτιστική εκδήλωση, ακόμα και να προλογίσω. Ομως, σε προεκλογική περίοδο και όταν μάλιστα ο κ. Αβραμόπουλος εκτίθεται ως υπουργός βουλευτής Ηλείας με τον Λ.Α.Ο.Σ. και εγώ στην ίδια περιοχή με το ΚΚΕ, η παρουσία μου και μόνο στην εκδήλωσή του, θα ήταν γεγονός "ανόσιο" και βλακώδεσ». Στη συνέχεια, ο Καζάκος αναφέρει ότι αυτό το γνωστοποίησε στον Αβραμόπουλο αμέσως μόλις έμαθε την υποψηφιότητά του με το ΛΑΟΣ «και είμαι βέβαιος ότι, ως ευγενής άνθρωπος θα το επιβεβαιώσει». Κάνει δε λόγο για «ένα εκ παραδρομής δημοσίευμα», που «έδωσε λαβή σε ανθρώπους της ΑΝΤΑΡΣΥΑ... να ξεκινήσουν συκοφαντική εκστρατεία εναντίον του ΚΚΕ». Επομένως να παρουσιάσει το βιβλίο του ακροδεξιού ήταν και την τελευταία στιγμή δεν πήγε. Τα υπόλοιπα τι τα θελεί;

Ελένη Π.

◆ Ξένοι μη μας αφήνετε μόνους με τους Ελληνες (ανυπόγραφο σύνθημα με μαύρο στρέι)

Είναι μερικές φορές που αικόμα και η πολιτική υπερβολή παίρνει το χαρακτήρα επικαιρής κραυγής. Ο συνθηματογράφος ασφαλώς υπερβάλλει. Και η άποψη που εκφράζει υποκρύπτει τη γνωστή ελιτιστική αντιληφτη. Ομως, στις συνθήματα που έχουν δημιουργηθεί, αικόμα και αυτή η ηθικολογική, ελιτιστική άποψη δημιουργεί μια αχτίδια φωτός, κάνει το χαμόγελο ν' ανθίσει σε κάποια χειλη.

◆ Η αυτοοργάνωση των μεταναστών θα γίνει ο τάφος των πατριωτών (ανυπόγραφο σύνθημα με στρέι στο Θησείο)

Και στην κορφή κανέλλα, είναι η πρώτη σκέψη που σου ρχεται στο μυαλό. Τι να πρωτοσχολιάσεις; Την «αυτοοργάνωση», την αντίθεση «μετανάστες-πατριώτες ή το συνολικό μήνυμα του συνθήματος; Σκέφτηκε, άραγε, ο συνθηματογράφος, ότι και οι μετανάστες είναι πατριώτες; Περισσότερο ίσως από τους Ελληνες. Σκέφτηκε πως άλλο πατριωτισμός (που σημαίνει ν' αγαπάς την πατρίδα σου, τον τόπο σου και όχι τους δυνάστες σου) και άλλο εθνικισμός; Και τι να σημαίνει, άραγε, «αυτοοργάνωση των μεταναστών»; Να οργανωθούν οι μετανάστες μόνοι τους; Σε ποια βάση; Ενάντια στους «πατριώτες Ελληνες»; Δηλαδή, εργάτες εναντίον εργατών; Το μόνο βέβαιο είναι ότι ο συνθηματογράφος δεν έχει ιδέα ούτε από μετανάστες, ούτε από διαδικασίες οργάνωσης στο εργατικό κίνημα. Πήρε κάποια στερεότυπα, τα συνέδεσε, έφτιαξε ένα σύνθημα που κάνει ρίμα και μας αποκάλυψε τη βαθιά πολιτική αγραμματοσύνη του.

◆ Νοιάσου για την τάξη σου και όχι για την πάρτη σου - usd (σύνθημα με μαύρο στρέι)

Δεν ξέρουμε τι αντιπροσωπεύει η υπογραφή usd, το σύνθημα πάντως το προσυπογράφουμε, παρά τον καπτών ηθικολογικό του χαρακτήρα. Το ταξικό πρόταγμα είναι σαφέστατο, όμως η βάση πάνω στην οποία τοποθετείται είναι περισσότερο ρητική παρά πολιτική. Μπορεί οι πρωτοπόροι εργάτες να ανταποκρίνονται σε όλες τις ιστορικές εποχές σ' αυτό το πρόταγμα, θυσιάζοντας τον εαυτό τους για τα συμφέροντα της τάξης τους, όμως η πλατιά εργατική μάζα πάντοτε ξεκινά από το προσωπικό συμφέρον. Αυτή είναι που πρέπει να πειστεί, ότι ο απομικός δρόμος είναι αδιέξοδος (και όχι απλά ηθικά καταδικαστέος). Να συνειδητοποιήσει, μέσα από την ίδια της την πείρα, ότι μόνο η ταξική οργάνωση και η συλλογική δράση μπορούν να δώσουν διέξοδο στα ατομικά προβλήματα κάθε εργάτη, κάθε εργατικής οικογένειας,

◆ Η φτώχεια θέλει όπλα (σύνθημα με μαύρο στρέι και υπογραφή αστέρι)

Ο συνήθης επαναστατικός βερμπαλισμός. Η αποθέωση των μέσων πάλης με πλήρη αδιαφορία για το επίπεδο της συνειδησης και το βαθύμο οργάνωσης. Εκκλ

Συνεχίζεται η απεργία πείνας των παλαιοτίνιων κρατούμενων

Πάνω από 2000 παλαιοιστίνιοι κρατούμενοι συνεχίζουν για τρίτη βδομάδα τη σκληρή απεργία πείνας για την αξιοπρέπεια (καράμα στα αραβικά) στα σιωνιστικά κάτεργα. Η απεργία πείνας ξεκίνησε στις 17 Απριλί, την ημέρα που ο παλαιοιστινιακός λαός αποτίει φόρο τιμής στους ιστορικούς ογώνες των παλαιοιστίνιων πολιτικών κρατούμενων. Τα αιτήματά τους είναι η εξασφάλιση ανθρωπίνης διαβίωσης στις φυλακές, ο τερματισμός της απομόνωσης και των βασανιστηρίων κάθε είδους (συμπεριλαμβανόμενης της σωματικής έρευνας μετά από ξεγέμινα), η επικοινωνία με τους συγγενείς και τους δικηγόρους, η άρση της απαγόρευσης πρόσβασης σε βιβλία και εφημερίδες και η παύση της λεγόμενης διοικητικής κράτησης, δηλαδή της φυλάκισης «υπόπτων» χωρίς απογγελία κατηγοριών, χωρίς δίκη και με αόριστη διάρκεια.

Από την Πέμπτη που γράφεται αυτό το σημείωμα, η υγεία δύο παλαιοιστίνιων κρατούμενων, του Μπιλάλ Ντιάμπιτ και του Ταέρ Χαλάχλεχ (φωτογραφία) βρίσκεται σε οριακή κατάσταση. Την Πέμπτη βρίσκονταν στην 65η μέρα απεργίας πείνας και συνεχίζουν με στόχο να άρουν το καθεστώς της διοικητικής κράτησης το οποίο υφίστανται.

Το μαζικό κίνημα απεργών πείνας έχει θορυβήσει το σιωνιστικό καθεστώς. Δεν πέρασαν πολλές μέρες από τότε που η αγωνιστική και αταλάντευτη στάση των πρώην πλέον απεργών πείνας Χαντέρ Αντνάν και Χάνα Σαλάμπιτ, -που με σκληρές απεργίες πείνας πέτυχαν την απελευθέρωσή τους,- έδωσε ένα ισχυρό ράπτισμα διεθνώς στο πολιτικό προφίλ των Σιωνιστών. Η εκρή-

κτική άνοδος των απεργών πείνας σε 2.000 μέσα στις δύο πρώτες βδομάδες του κινήματος και η αποφασιστικότητα που επιδεικνύουν οι απεργοί κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου στο καθεστώς του Ισραήλ. Οι ανθρωποφύλακες ιστοριοί μάταια προσπάθησαν να ανακόψουν την άνοδο του κινήματος των παλαιοιστίνιων κρατούμενων με απομόνωση των ηγετικών στελεχών της απεργίας, μαζικές μεταγωγές των πρώτων απεργών πείνας και κατασχέσεις όλων των αντικειμένων τους.

Στη φάση αυτή, προκειμένου να κάμψουν το σθένος των απεργών, τους μοιράζουν φυλλάδια στα αραβικά, που πετριγράφουν τις αρνητικές συνέπειες που μπορεί να έχει στην υγεία τους μια σκληρή απεργία πείνας. Επιπρόσθετα, μέσα στις ίδιες φυλακές, αναγκάζουν τους απεργούς πείνας να μετακινού-

νται καθημερινά πολλές φορές από κελί σε κελί, δεμένοι με χειροπέδες, προκειμένου να καταπονηθούν σωματικά. Σε αρκετούς απεργούς που εμφανίζουν προβλήματα υγείας αρνούνται να παράσχουν τις πρώτες βοήθειες ή να τους μεταφέρουν στο νοσοκομείο.

Τα βασανιστήρια αυτά δεν αποτελούν, βέβαια, για την «πολιτισμένη» διεθνή κοινότητα τίποτ' άλλο από «παραπτώματα». Αν συμβαίνουν, όμως, σε άλλες χώρες (π.χ. Ιράν), τότε τα πρόγραμματα ολλάζουν και οι παπαγάλοι των διεθνών ΜΜΕ μετά των υπολλήλων των διεθνών οργανισμών μετατρέπονται ακαριαία σε κήνσορες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η σωπή που έχει σκεπάσει τη μαζικότατη απεργία πείνας των παλαιοιστίνιων κρατούμενων στα διεθνή ΜΜΕ είναι εκκωφαντική. Είναι καιρός να τη σπάσουμε.

Με συντονιστές τον γνωστό και μη εξαιρετέο Ντονιέλ Κον-Μπεντίτ και τον γερμανό κοινωνιολόγο Ούλριχ Μπεκ, μια σειρά φίρμες της «μείνοτριμ» και της «εναλλακτικής» ευρωπαϊκής διανοίησης (Γιούργκεν Χάμπερμασ, Βίμ Βέντερς, Αντόνι Γκίντεντς, Κλάουντιο Μάργκρις, Ρεμ Κούλχας, Χέρτα Μίλερ, Ανταμ Μίχνικ κ.ά.), παρέα με κάποια πολιτικά σκουπιδία της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας και των ευρωενότητικων θεσμών (Χέλμουτ Σμιτ, Ζακ Ντελόρ, Γιόσκα Φίσερ, Χαβιέ Σολάνα) συνυπέγραψαν κείμενο με τίτλο «Ν' ακούσουμε τη νεολαία της Γηραιάς Ήπειρου».

Και τι προτείνουν; Ζητούν

από τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και τα εθνικά κράτη να δημιουργήσουν «μια Ευρώπη πολιτών ενεργώς απασχολούμενων» και να δώσουν φράγκα για τη θέσπιση ενός «ευρωπαϊκού έτους εθελοντισμού για όλους», διότι «δεν υπάρχει καλύτερος τρόπος να φτάσουμε σε μια Ευρώπη γεμάτη ζωή και χαρά παρά μέσα από τη συνάθροιση απλών ευρωπαίων πολιτών που δρουν αυτοβούλως! Αναμασώντας τα σάπια ιδεολογήματα περί «κοινωνίας των πολιτών» (έτσι εξαφανίζουν ως διά μορφής τον ταξικό διοχωρισμό και τον ταξικό ανταργωνισμό), εισιγούνται «να βρεθούν μορφές δράσης που επιβάλλουν ένα νέο κοι-

νωνικό συμβόλαιο ανάμεσα στο κράτος, την ΕΕ, την κοινωνία των πολιτών, την αρχή, το κράτος πρόνοιας, με βάση ένα μοντέλο αειφόρου ανάπτυξης».

«Το Ευρωπαϊκό Έτος Εθελοντισμού για Όλους», γράφουν με απίστευτη ξετοπωσιά, «δεν έχει στόχο να συγκαλύψει τις ανεπάρκειες της Ευρώπης· ούτε να γίνει το φύλλο συκής των ευρωπαϊκών αποτυχιών. Πρέπει να είναι αντίθετα μια μορφή δημιουργικής ανυπακοής, μια αντιεξουσία στις εθνικές και ευρωπαϊκές ελίτ (sic!), που θα προσφέρει μια αναλαμπή ελπίδας και αντίστασης απέναντι σε μια έλειψη θεσμικής φαντασίας. Πρόκειται για μια πράξη αυτοδημιουργίας (sic!) της ευρωπαϊκής κοινωνίας των πολιτών και όχι για πράξη ελεγμοσύνης στους νέους χωρίς εργασία».

Για μια ακόμη φορά οι εξωνημένοι διανοούμενοι σπεύδουν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στην αστική εξουσία. Φορούν τις λαμπρές τηβέννους τους, παίρνουν το γνωστό ύφος της αυθεντίας που τα ξέρει άλλα και ζητάνε παραδάκι για να βυθίσουν νέα παιδιά στον κοινωνικό και πολιτικό βάλτο. Θέλουν σε πανευρωπαϊκό επίπεδο να οργανώσουν κάτια ανάλογο μ' αυτό που έγινε στην Ελλάδα το 2004. Δεν έχει σημασία αν θα τα καταφέρουν. Τη ζημιά θα την κάνουν.

Περί... ελληνικού ιμπεριαλισμού

Η θεωρία είναι παλιά. Τροφοδότησε, μάλιστα, έντονες ιδεολογικές αντιπαραθέσεις ανάμεσα σε όσους αναφέρονται στον μαρξισμό, τις δεκαετίες του '70 και του '80. Αναφέρομαστε στη θεωρία περί «ελληνικού ιμπεριαλισμού» ή «ελληνικού κρατικομονοπωλιακού καπιταλισμού», την οποία υποστήριζε ένα ευρύ φάσμα πολιτικών δυνάμεων, από τον Περισσό μέχρι τις παραφύαδες του ελληνικού τροτσισμού, αλλά και ρεύματα που αναφέρονταν στο μαοϊσμό.

Πρόδιδε η θεωρία αυτή (πέρα από κάποιες μη ομολογούμενες πολιτικές σκοπιμότητες) πλήρη άγνοια της μαρξιστικής-λενινιστικής θεωρίας για τον καπιταλιστικό ιμπεριαλισμό, που δεν είναι παρά η πολιτική του μονοπωλιακού καπιταλισμού. Και βέβαια, μονοπωλιακός καπιταλισμός δεν μπορεί να έχει αναπτυχθεί σε μια χώρα μέσης καπιταλιστικής ανάπτυξης, όπως η Ελλάδα.

Οι φορείς αυτής της θεωρίας, όμως, καραδοκούσαν. Μόλις μια ελληνική καπιταλιστική επιχείρηση ανέπτυξε κάποια δραστηριότητα στο εξωτερικό, τη βάφτιζαν «ελληνικό μονοπώλιο». Θυμόμαστε την εποχή που ο αλίστον μνήμης «Πειραιϊκή Πατραιϊκή» αγόρασε ένα μικρό κλωστοϋφαντουργικό εργοστάσιο στη Γερμανία. Οργίασαν οι θιασώτες της θεωρίας: «Να η απόδειξη που θέλατε. Η Π-Π κάνει εξαγωγή κεφαλαίου, άρα είναι μονοπώλιο, άρα ο ελληνικός καπιταλισμός έχει φτάσει στο ιμπεριαλιστικό στάδιο». Σε ποια φάση βρίσκεται σήμερα η Π-Π; Απλούστατα δεν υπάρχει. Εξαφανίστηκε μαζί με όλες τις μεγάλες επιχειρήσεις της ελληνικής κλωστοϋφαντουργίας (Αιγαίο, όμιλος Λαναρά κ.λπ.). Αν θυμόμαστε καλά, το μικρό εργοστάσιο της Γερμανίας πήταν το πρώτο που έκλεισε.

Τα θυμοθήκαμε όλ' αυτά, καθώς διαβάσαμε την είδηση ότι η Eurobank πούλησε οριστικά και επίσημα τη θυγατρική της στον Πολωνία Polbank, στην αυστριακή Raiffeisen Bank, προκειμένου να μπορέσει να ενισχύσει τον δείκτη βασικών ιδίων κεφαλαίων (Core Tier 1), βάσει του οποίου γίνονται οι συνεχείς αξιολογίσεις από την EKT. Επίσης, στους Financial Times δημοσιεύτηκε η είδηση ότι η Εθνική ετοιμάζεται να πουλήσει και το μειωψιφικό ποσοστό που κατέχει στην τουρκική τράπεζα Finansbank, επίσης για να ενισχύσει τον δείκτη κεφαλαϊκής επάρκειάς της.

Είναι αλήθεια ότι τις δεκαετίες του '90 και του '00 ο ελληνικός καπιταλισμός επεκτάθηκε επιχειρηματικά, κυρίως στις χώρες του παλινορθωμένου καπιταλισμού, που κατέρρευσαν. Αυτή η επέκταση, όμως, δεν είχε το χαρακτήρα της εξαγωγής μονοπωλιακού κεφαλαίου, γιατί δεν υπάρχει ελληνικό μονοπωλιακό κεφαλαίο. Ήταν επέκταση σε τομείς που το επέτρεπε το μονοπωλιακό κεφαλαίο των ιμπεριαλιστικών χωρών και πάντα υπό τον έλεγχό του. Η κρίση ήρθε να δώσει ένα πηχυρό χαστούκι στον ελληνικό καπιταλισμό, αλλά και στους θιασώτες της θεωρίας του «ελληνικού ιμπεριαλισμού». Και οι μεν καπιταλιστές, συνιδηποτοιμένοι για το πραγματικό μέγεθος και τη θέση που μπορούν να διεκδικήσουν στον διεθνή καταμερισμό της εργασίας, κάνουν τις επιβεβλημένες κινήσεις επιβίωσης, όμως οι θιασώτες της επίμαχης θεωρίας α